هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

مطبوعات آزاد در جهت دادن و سمت دادن کشور بسوی وحدت ملی و رفع منازعات باید نقش سالمی را ایفا نماید.

از سخنان رهبر شهید

دور ششم –سال سیزدهم – شمارهٔ بیست و هشتم ۱۷ عقرب ۱۳۹۳ ۱۵ محرم الحرام ۱۴۳۶ 8 Nov 2014

صلاح الدین ربانی در مراسم هفتمین سالگشت شهادت سید مصطفی کاظمی و سایر شهدای حادثهٔ ۱۵ عقرب ولایت بغلان:

حکومت وحدت ملی، با تأمین امنیت متوجه این موضوع باشد که؛

ترورهای هدفمند و خطرناک زنجیره ای در این دور، ادامه نیابد

شهید سید مصطفی کاظمی از چهره های تابناک و توانای خانوادهٔ بزرگ جهاد و مقاومت، شهید حاجی عارف ظریف، شهید صبغت الله ذکی که خود فرزند یکی از شهدای نامدار جهاد شهید مولوی عزت الله ذکی بود، شهید صاحب الرحمن همت نمایندهٔ مردم کنر، شهید انجنیر عبدالمتین نمایندهٔ مردم هلمند و شهید نازکمیر سرفراز نمایندهٔ مردم کندز؛ همگی چهره های خوشنام شورای ملی بودند. به همین دلیل، این حادثه، یکی از حوادث دردناک طی چهارده سال اخیر بود.

نقش احتمالی سعودی در برنامهٔ صلح افغانستان

■ وحید مژده

بدون شک یاد آوری کشور عربستان سعودی در ذهن هر مسلمان یاد آور یک بار معنوی است زیرا سعودی سرزمین وحی به پیامبر بزرگ اسلام است و قبلهٔ مسلمین و سایر اماکن مقدسهٔ اسلامی در آن قرار دارد.

به همین دلیل بود که محمد اشرف غنی، سعودی را بعنوان نخستین مقصد سفر خود بعد از بقدرت رسیدن بعنوان رئیس جمهور افغانستان برگزید. وی در دیدار با مقامات سعودی از آنها تقاضا نمود تا از نفوذ خود در جهت تامین صلح در افغانستان استفاده نماید. منظور رئیس جمهور افغانستان از نفوذ سعودی در پروسهٔ صلح افغانستان را می توان در دو بخش برشمرد:

۱- از راه بکارگیری نفوذ بر پاکستان تا از مداخله در افغانستان دست بردارد.

۲- از راه استفاده از نفوذ خویش بر طالبان.

نفوذ سعودی بر پاکستان:

شکی نیست که سعودی بر پاکستان از نفوذ برخوردار است. گذشته از اینکه کشور سعودی سالانه به پاکستان کمک اقتصادی می نماید، میان رهبران پاکستان و سعودی رابطهٔ نزدیک دوستی شخصی نیز برقرار است. از طرف دیگر جمع کثیرری از اتباع کشور پاکستان در سعودی به کار ممشغول اند که همه ساله مبالغ هنگفتی از در،رآمد شانرا به پاکستان انتقال می دهند.

ص۳

کُندی چرخش سیاست؛ در تأخیر معرفی اعضای کابینه!

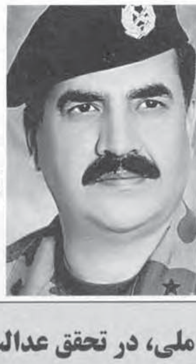
□ نذرالله عنایت

پس از آن‌که حکومت وحدت ملی با مشارکت دو جریان انتخاباتی که هر کدام ادعای برنده شدن را می نمودند چهل سه روز پیش شکل گرفت، بیشترین انتظارات مردم راجع به معرفی کابینه است. زیرا اعضای کابینه که در واقع همانا حکومت، یعنی مجریان قانون و ارائه دهندگان خدمات به مردم اند، نقش به سزایی را در زندگی روزمرهٔ مردم دارند. با وصف این‌که رئیس جمهور اشرف غنی در روز تحلیف به مردم وعده داده بود که تا دو ماه دیگر اعضای کابینهٔ خود را به معرفی می گیرد، اما با گذشت نزدیک به چهل و سه روز تا هنوز نشانه های از معرفی وزراء به چشم نمی خورد.

ص۵

سفر منشی عمومی ناتو و رئیس ستاد ارتش پاکستان به افغانستان

ص۴

سفر پاکستان؛
رسیدن به صلح یا تکرار گذشته!
ص۲

پاکستان کې د شمالي سیمو څخه واګې ته د بریدونو غځېدل
۲مخ

حکومت ، وحدت ملی، در تحقق عدالت اجتمناعی مفهوم پیدا می نماید
ص۳

تونس؛
الگویی برای جهان عرب
ص۵

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: شهید استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کوچه اول سرک لیسه نادریه – عقب تلویزیون نور.
شمارهٔ تلفن:۰۷۸۸۴۰۸۶۳۵/ ۰۷۷۲۰۳۶۴۱۲
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo&hotmail.com

سرمقاله

سفر پاکستان؛
رسیدن به صلح یا تکرار گذشته!

رئیس جمهور محمد اشرف غنی هفتهٔ گذشته پس از برگشت از سفر چین، نقش آن کشور را برای آوردن صلح به افغانستان مؤثر خوانده گفت، افغانستان با مقام های عربستان سعودی و چینی، با ترکیه، قطر، امارات متحدهٔ عرب و دیگر کشورها در مورد همکاری برای برقراری صلح در افغانستان صحبت کرده است. رئیس جمهور، صلح را از جمله اهداف ملی و اجباری خوانده گفت: صلح آسان نیست اگر آسان می بود در سال های گذشته انجام می شد.

در سیزده سال گذشته دولت افغانستان، کشور همسایهٔ جنوبی ما پاکستان، کشورهای عربستان سعودی، امارات متحدهٔ عربی، ترکیه و امریکا، بازار صلح خواهی را به وقفه ها گرم نگه داشتند. اما درین مدت هرگز به این خواست همگانی و گمشدهٔ مردم افغانستان (صلح) دست نیافتیم. بیست سفر رئیس جمهور کرزی به پاکستان، برادر خواندن و ناراضی گفتن ها و دعوت کردن به صلح، ایجاد دفتر قطر، تشکیل جرگه های صلح، ره بجایی نبرد. دیده شود نام جدید طالبان "مخالفان سیاسی" و اولین سفر رئیس جمهور غنی به پاکستان، دردی را دوا خواهد کرد؟

حکومت افغانستان باید دوام جنگ را ریشه یابی نماید. جنگی که با حضور قوای جهانی بسرکردگی امریکا نتوانست خاتمه پیدا کند. همچنان مطالبه و منافع پاکستان با صراحت لهجه با آن کشور در میان گذاشته شود تا منافع مشترک و احترام متقابل هردو کشور بتوانند به یک نقطهٔ وصل که همانا رسیدن به صلح باشد، نایل آییم. تأکید بر این باشد تا کشور همسایهٔ جنوبی ما با نفوذی که بر مخالفین مسلح دولت افغانستان دارد، صادق به تعهدهایش در ارتباط صلح بوده باشد و آنان را دیگر حمایت نکند.

جمعیت اسلامی افغانستان خواستار حمایت و همکاری پاکستان از روند صلح می باشد تا این همکاری بتواند به تقویت و بهبود هرچه بیشتر صلح که در برگیرندهٔ تأمین امنیت و ثبات در کشورماست، کمک نماید. صلح و ثبات در افغانستان و پاکستان که خود قربانی تروریزم می باشد، نیز کمک می کند تا هردو کشور در آرامش بسر برند. اینکه قرار است رئیس جمهور غنی بنا به دعوت مقامات پاکستان عازم آن کشور شود یک قدم نیک است. امیدواری بر این است تا با جدیتی که در گفتارهای آقای غنی به نظر می رسد، نتایج مثبتی برای هردو کشور در پی داشته باشد و روابط میان افغانستان و پاکستان بهبود پیدا کند. در طی سیزده سالی که گذشت، بارها سران هردو کشور با هیئت های بلند پایه به کشورهای یکدیگر سفرهایی داشته اند، اما این روابط پایدار باقی نماند، به زودی در پی متهم کردن یکی بر دیگری برآمدند.

دولتمردان کشور بدانند که، تحکیم صلح تنها با ختم جنگ امکان پذیر نخواهد بود، بلکه اصلاحات بنیادی، داشتن سیاست خارجی واضح، دولت خدمت گزار و کارا، زدودن فساد اداری، محو بیکاری و... از جمله اولویت هایی است که به صلح ارتباط مستقیم دارد.

جمعیت اسلامی افغانستان که صلح را نیاز مبرم و ضرورت اولی مردم افغانستان و جهان بشریت قلمداد می نماید. به خاطر رسیدن به قله های صلح، رهایی از گرداب نا امنی و تأمین امنیت در کشور، از نداهای صلح خواهانه یی که بر پایهٔ عدالت اجتماعی استوار باشد، استقبال می نماید و از دولت جمهوری اسلامی أفغانستان و حکومت وحدت ملی می طلبد در آوردن صلح، این امر الهی تلاش دلسوزانه نمایند.

پاکستان کې د شمالي سیمو څخه واګې ته د بریدونو غځېدل

□ رفیق بحر

د جون له میاشتې راهیسې په شمالي وزیرستان کې د پاکستاني پوځ د پرله پسې عملیاتو په لړکې چې د دغه هیواد مخالفو وسله والو طالبانو ته کوم ځاني او مالي زیانونه اوښتي وو (چې د پاکستاني حکومت د ادعاء له مخې پدې موده کې یې د یوولس سوه مخالفین وژلي دي) پاکستاني طالبانو یې کسات په واګه بندر کې د یوې درانه مرګوني برید په ترسره کولو سره واخست، پدغه برید کې ۵۷ تنه وژل شوي او له سلو څخه زیات ټپیان شویدي؛ په تلفاتو کې د ملکي وګړو په شمول پاکستاني پوځیان هم شامل دي.

واګه د هند او پاکستان په پوله پروت لاهور کې هغه سیمه ده چې دواړو هیوادونو تر منځه بندر دی او د معمول له مخې پکې هر ماښام د یو پوځي پریټ په ترڅ کې د دواړو هیوادونو بیرغونه راښکته کیږي چې د همدې کار ننداړې په په سلګونو تماشه چیان راغونډیږي؛ چې داخل په نامترقبه ډول د پاکستاني دولت مخالفو وسله والو طالبانو دغه پوځي ننداره په نښه کړې وه چې د تېرې یکشنبې په ورځ یې د دواړو هیوادونو په پوله یوه درنه حمله ترسره کړه چې په تلفاتو کې یې پوځیان او د پوځیانو د کورنیو غړي او تماشه چیان شامل وو.

د برید ترسره کولو ادعاء که څه هم دریو بېلابېلو ډلو کړیده خو زیات ګمان کیږي چې د ستمبر په میاشت کې د پاکستاني طالبانو له تحریک څخه جلا شوې د جماعت الاحرار په نوم نوې رامینځته شوې ډلې ترسره کړې وي چې په اهدافو کې یې د کشمیر د آزادولو موخه په سر کې قرار لري او له همدې امله د دغه ډلې د یو تن ویاند چې احسان الله احسان نومیږي لخوا د چهارشنبې په ورځ په تویټر پاڼه کې ادعاء شویده چې دغه برید یې په شمالي وزیرستان کې د پاکستاني پوځ عملیاتو په ځواب کې ترسره کړي دي او داخل یې داځاې ځکه انتخاب کړی چې غواړي هند او پاکستان دواړو ته پیغام ورکړي چې دوی کولاې شي په هره نقطه کې وغواړي برید تر سره کړي او غواړي چې د خپلو بریدونو لړۍ هندوستان ته هم وغځوي او نندرامودي په ګجرات کې د وزارت اعلي د منصب پر مخ بیولو پر مهال په ګجرات او کشمیر کې د هغو فطالو غبچ واخلي چې په پایله کې یې په زرګونو مسلمانان شهیدان شوي وو.

د احرار ګوند په اړه ویلی کیږی چې دغې ډلې دپاکستاني طالبانو څخه د جلا کېدو وروسته په منځنی ختیځ کې دراولاړو شوو بدلونونو او داعش د اسلامی دولت څخه ملاتړ هم اعلان کړیدی.

دغه برید پداسې حال کې ترسره شو چې نږدې یوه میاشت وړاندې د القاعده لخوا په هند کې دخپلې څانګې پرانستلو او دخپلو عملیاتو لړۍ هندوستان ته د غځولو خبر هم خپور شو کوم کار چې د هند دولت له ګوانښ سره مخ کړ او د داعش په نوم د نوی اورپکې ډلې رامینځته کېدو او چټکو پرمختګونو دغه ویره نه یواځې دا چې له هندوستان سره زیاته کړه؛ بلکې د چین په شمول ټولو هیوادونو ته یې نوې ننګونې رامخې ته کړې؛ ځکه په سیمه کې ځاې پر ځاې د داعش له اسلامی دولت او چټکو پر مختګونو څخه د ځینو اورپکو ډلو ملاتړ دغه ګوانښ نور هم پیاوړي کولی شي. او په ځانګړې توګه د هندوستان او پاکستان تر مینځه د کشمیر د تاریخي ربړې شتون چې د دواړو هیوادونو تر مینځه تر دامهاله د دریو جګړو لامل شوې هم دی نورهغه واقعیتونه دي چې د دغې ډلې پراخېدو ته انګیزه ورکولی شي؛ ځکه د کشمیر تاریخي ربړه هغه کشاله ده چې تل یې د دغو دواړو حریفو هیوادونو تر مینځه سیاسي او دپلوماتیکي اړیکي له ګوانښ سره مخ کړیدي او که څه هم د نواز شریف او تندرا مودي لومړنی کتنه کې چې د وروستي د صدراعظمی د لوړې پرمهال تر سره شوې وه، دا انتظار کېده چې سوداګریزې اړیکې به یې وده ومومي او دواړو لوریو ددې څرګندونه کړیوه خو همدا اوس مهال په پوله د دواړو هیوادونو تر مینځه د بریدونو تبادل چې دواړو لوریو ته یې مالي او ځاني تلفات اړولي دي ددې ښکارندوي کوي چې ښایي په نږدې کې د دواړو هیوادونو تر مینځه اړیکې ښې نشي او په ۲۰۰۸ میلادي کال کې د هند په ستر سوداګریز بندري ښار بمبئ کې د ۱۶۶ هندیانو په وژل کېدو تمام شوي هغه برید وروسته چې د قصاب په نوم یو پاکستاني په ګډون پکې پاکستاني وګړی تورن پېژندل شوي او په پایله کې یې تر ډېرې مودې پورې د دواړو هیوادونو اړیکې کړکیچنې شوې وې اوس له هغې وروسته دا لومړی ځل دی چې یوداسې درونند برید د واګه په څېر بندري ښار کې ترسره کیږي او ورځ تر بلې د پاکستاني دولت پر خلاف د وسله والو مخالفینو عملیات ډېریږي، له بلې خوا د سه شنبې په ورځ په پاکستان کې دعیسایي لړکي څخه د یوې جوړې (خاوند او میرمنې) قرآن کریم په سپکاوي کولو سره قهر جنو مسلمانانو دغه کسان د خښتو په یوه بټۍ کې سوځول بل هغه پېښه ده چې که له یوې خوا پاکستان باندې د بشري حقونو څخه د سرغړاونی او یا نه خوندیتوب فشار راوړي نوله بلې خوا د دې ترجماني کوي چې په منځنی ختیځ کې د نوي اسلامي، دولت پر خلاف د لویدیځي او دکفري نړۍ یوه خوله کېده په دېرو اسلامي هیوادونو کې د نا مسلمانو وګړو او اقلیتونو ته ګوانښونه را ولاړولی شي او اورپکو د داعیو څخه د ملاتړ ښکارندوي کوي، لکه چې نږدې یو کال مخکې په راولپنډۍ کې هم یوه پېغلوټه عیسایي پدې تورتورنه شوې وه او لاتر اوسه په زندان کې ده.

د سیمې په هیوادونو کې د واکمنو نظامونو لخوا د اورپکو پر خلاف تره کیدونکي عملیات چې دولتونه یې د خپل سیاسي ثبات او امنیت لپاره اړتیا ګڼي ورځ تر بلې نوي نوي ګوانښونه راټوکوي او حل یې د وخت له ټولو ستره اړتیا ده چې باید د اسلامي هیوادونو واکمن نظامونه یې په اړه حساسیت درک کړي او حل لیاروته د رسیدلو لپاره یې کړندي ګامونه اوچت کړي.

تونس الگویی برای جهان...

در مصر و لیبی و سوریه و یمن ملاحظه شد به ضرر مردم تمام شد.

مصر بار دیگر تحت حاکمیت نظامیان قرار گرفت. لیبی که درگیر جنگ داخلی است. سوریه به ویرانه ای تبدیل شده و یمن تا هنوز با مرحلهٔ ثبات و امنیت فاصلهٔ زیادی دارد ازاین منظر تنها تونس توانست که مسیر پرپیچ و دشوار را به سلامتی عبور نماید.

یکی از اساسی ترین و مهم ترین دلیل این پیروزی را می توان در عقلانیت رهبران جایگزین بن علی و در رأس آن حزب نهضت به رهبری راشد الغنوشی دانست.

حزب نهضت علیرغم صبغهٔ مذهبی با درک درست از جامعهٔ متکثر تونس تسامح، مدارا و بردباری را برای گذاری از این مرحله در پیش گرفت، که ازاین منظر نیز یک الگویی برای کشورهای عربی و اسلامی می باشد.

ناگفته نباید گذاشت که مسایل دیگری نیز بر این موضوع مترتب است، تونس با وجود اینکه کشوری کوچک و با جمعیت کم است، اما از بالاترین سطح سواد در میان کشورهای عربی برخوردار است. دراین کشور در کنار تنوع و تکثر فرهنگی و کثرت گرای سیاسی شاهد پایبندی اکثریت مردم و نخبگان سیاسی به اصولی می باشد، که ضامن حفظ یکپارچگی کشور است.

در قانون اساسی جدید تونس که در اوایل سال جاری به تصویب رسید اسلام به عنوان دین رسمی کشور و زبان عربی به عنوان زبان ملی مورد پذیرش همه احزاب قرار گرفت. در واقع اجماع نا نوشته ای بین نخبگان تونسی مبنی بر اینکه بردباری سیاسی و مذهبی داشته باشند، وجود دارد. ترورهای سیاسی که در تونس رخ داد حاکی از تلاش دست هایی نامرئی برای تبدیل تونس به سرنوشت مصر و لیبی بود، اما هنر سیاستمداران تونسی این بود که توانستند از این مرحلهٔ پرآشوب داخلی در نهایت صبوری و مسالمت آمیز، عبور کنند.

شهید صلح استاد برهان الدین ربانی و شهید کاظمی

حکومت وحدت ملی
در تحقق عدالت اجتماعی مفهوم پیدا می نماید

□ **تکساری**

امروز همه در انتظار تشکیل حکومت وحدت ملی اند. مردم دیگر از کابینهٔ سرپرست به ستوه آمده اند. این کابینهٔ سرپرست از میراث حکومت گذشته است، که در همه امور آنها ناکام بوده اند. شماری از وزارتخانه ها در حکومت گذشته حتا قادر به مصرف ده درصد از بودیجهٔ انکشافی خود را نداشته اند. تعدادی از این وزیران با پرداخت پول و معامله های کوچک و حقیرانه با برخی از نماینده گان پارلمان به حکومت راه یافته اند. این حرف های است که اعضای پارلمان به آن اعتراف دارند.

دیده می شود که رهبری هردو تیم به خاطر رسیدن به سهم شان در دولت وحدت ملی معرفی کابینه را به تعویق می اندازند و به عمر حکومت سرپرست و این چهره های بدنام می افزایند. هر قدری که مدت ماموریت کابینهٔ سرپرست بیشتر گردد، به همان تناسب فساد افزایش می یابد. البته منظور ما به هیچ وجه این نیست که تمام اعضای کابینهٔ سرپرست، فاسد و ناکارا است. پس از اعلام حکومت وحدت ملی و وزیران سرپرست، در بسیاری از عرصه ها کار به کُندی به پیش می رود، به رنگ نمونه از ظرف ده روز بدین طرف در دانشگاه های دولتی دروس جریان ندارد، امنیت در شهرها بدتر شده و همه روزه حوادث دلخراش به گوش شهروندان می رسد. قیمت ها در بازار به صورت سرسام آور بالا رفته و میزان انفجار، انتحار ظرف یکماه گذشته، حتا در کابل بیشتر گردیده است.

رهبران حکومت وحدت ملی شعارهای بالاتر از حوزهٔ توانمندی خویش به مردم داده اند، که در همه عرصه ها مردم را نگران ساخته است. بزرگترین آزمون رئیس جمهور غنی مبارزه با فساد اداری و در گام نخست تصفیهٔ کابل بانک بود، که از جمله ۵۰ تن از مقروضین فقط به گفتهٔ مسوول دادستانی کُل، ۷ تن آن بازداشت شده است و در صورتی که رئیس جمهور نه تواند به وقت و زمان معین به این قضیه رسیده گی نماید، بدون شک در برابر آن مقاومت افراد فساد پیشه و عدم همکاری از همین حالا آغاز گردیده است. این وعده های کلان از میراث حکومت های گذشته است که هیچگاه تحقق نه یافته است. بسیاری از وعده های حکومت وحدت ملی در کوتاه مدت عملی نیست و این کار از حکومت جدید مبارزهٔ جدی و استراتیژی دراز مدت می خواهد. بسیاری از وعده ها و تحقق آن بستگی به جامعهٔ جهانی، ظرفیت و توانمندی حکومت وحدت ملی در کار رهبری کشور، تطبیق قانون و مبارزه با فساد اداری و حکومتداری خوب دارد.

قرار است پس از یکماه و در نخستین روزهای ماه دسمبر نشست لندن برگزار گردد و رئیس جمهور در این همایش باید با تعدادی از وزرای جدید شرکت نماید، نه با این وزیران سرپرست. بدون شک پیام حکومت جدید در این اجلاس، که کشور ها میزان کمک ها و حمایت خود را مربوط به مبارزه جدی در برابر فساد اداری و حکومت داری خوب عنوان خواهند کرد. چیزی که از حکومت گذشته به این حکومت میراث مانده است فساد گسترده و افراد فساد پیشه اند، که در مراکز قدرت قرار دارند و مبارزه با این پدیده از خود وقت، زمان و نیروی کافی می خواهد. در صورتیکه حکومت جدید دور و بر خود را از این فساد پیشه گان خالی نسازد، این حکومت در آینده با موانع بزرگ مواجه خواهد بود. اگر پُست های رهبری مانند حکومت گذشته به خانواده ها حاتم بخشی گردد و عناصر ملی کنار زده شود، مردم از این حکومت جدید امیدی چندان نخواهد داشت. مردم از حکومت جدید می خواهند که افراد خوشنام، متعهد به کار دعوت گردند، در غیر آن برنامه های حکومت وحدت ملی با موانع جدی روبه رو خواهد گردید. بر حکومت است تا در تمام ساختارهای حکومت یک بازنگری صورت گیرد. کمتر از یک سال به انتخابات اعضای شورای ملی باقی مانده است، باید در سر لوحهٔ کاری حکومت جدید اصلاح و بازنگری در کمیسیون های انتخاباتی بوده باشد در غیر آن مردم از آینده خویش نگران خواهند بود.

در منشور تشکیل حکومت وحدت ملی آمده است که هر چه زود تر به اصلاح نظام انتخاباتی اقدام کنند، هر قدر زمان به هدر رود، آینده مشغوش خواهد بود. برگزاری انتخابات سالم پارلمانی در سال آینده، اصلاح نظام انتخاباتی حتمی است. برای تطبیق عدالت انتقالی و قضاوت شفاف و عادلانه، حکومت وحدت ملی باید دستگاه قضاء و سارنوالی را اصلاح و افراد بدنام را از رهبری و قضاوت برکنار نمایند. در کُل کشور لازم است تا یک نوع سیستم سازی صورت گیرد، که هیچ وزیر، والی و رئیس و کمیشنر نه توانند عدالت را زیر پا کند و این بازساری طوری عیار گردد، که ناکامی ها را در حداقل کاهش دهد. از جانب دیگر وقتی در دستگاه طویل و عریض حکومت وحدت ملی عناصر ملی، افراد و اشخاص مستحق به کار دعوت نه شوند، حق حاکمیت ملی در کشور به وجود نخواهد آمد. این حق حاکمیت ملی در میان آسمان و زمین معلق نیست و فرشتگان موکل بر آن نمی باشند، این حقی است، که از طریق دولت ایجاد می گردد. در افغانستان هیچگاه یک حکومت ملی وجود نه داشته است؛ زیرا لازمهٔ حکومت ملی موجودیت عدالت اجتماعی است و عدالت اجتماعی از یک حکومت عادل صادر می شود و نه از یک حکومت فاسد و بی برنامه. حکومت گذشتهٔ کرزی ازآن جهت به پوسیده گی و فساد گرائید که در آن چیزی به نام عدالت اجتماعی وجود نداشت و یک حلقهٔ خاص ظرف ۱۳ سال بر این کشور قدرت راندند و ثروت ذخیره نمودند. در صورتیکه در حکومت آینده عدالت اجتماعی در رهبری، توزیع قدرت و ثروت به وجود نیاید، به یقین به پدیدهٔ به نام رویه ملی، مردم اعتقاد نه خواهند داشت و همان تکرار گذشته ها خواهد بود.

نقش احتمالی سعودی در برنامهٔ صلح...

از جانب دیگر در دوران جهاد افغانستان میان کشورهای سعودی و پاکستان رابطهٔ بسیار نزدیک در مسایل امنیتی و نظامی نیز برقرار گردید که همین رابطه در بمیان آمدنُ تحریک طالبان نیز موثر بود.

در زمان دولت اسلامی که جنگ ها در افغانستان شدت بخشید و مهاجرت ها از افغانستان بدلیل نا امنی بیشتر شد، سعودی، پاکستان و بعضی از برخی از کشورها در صدد بمیان آوردن یک گروه جدید شدند. البته سعودی این دغدغه را هم داشت که دوام این جنگ ها سرانجام به نفع ایران – رقیب سعودی در منطقه تمام خواهد شد.

سعودی در دوران جهاد در برابر هر دالر مصرف امریکا، یک دالر به مصرف رسانید اما با دوام این جنگ ها، تمام کمک های سعودی را به خاک یکسان می ساخت. بنابراین در کمک به تحریک طالبان مانند کمک به جهاد، هرکشوری منافع خودش را داشت.

اما کمک بقدرت رسیدن طالبان از جانب سعودی، از جانب رهبران طالبان مهم تلقی نشد و آنها تلاش ها و قربانی های خود شانرا عامل این پیروزی تلقی می کردند به همین دلیل زمانیکه سرانجام در برابر این خواست سعودی قرار گرفتند تا اسامه بن لادن را بهٔ آنها یا امریکا تحویل دهند، جواب طالبان منفی بود. به نظر می رسید که در آن زمان سعودی تحت فشار امریکا قرار داشت تا اسامه را از طالبان تحویل بگیرد.

این عکس العمل طالبان بر سعودی بسیار گران آمد و از پاکستان تقاضا کردند تا طالبان را تحت فشار قرار دهند. بخصوص بعد از حملات به سفارت های امریکا در تانزانیا و کینیا و سرانجام حمله به کشتی اتومی «یو اس اس کول» در خلیج یمن، این فشارها شدت گرفت اما طالبان هم به خواست پاکستان و هم تقاضای سعودی جواب رد دادند. سعودی که در شمار چند کشور معدود بود که رژیم طالبان را برسمیت شناخته بود، سطح روابط دیپلوماتیک خود را با کابل در سطح شارژدافیر کاهش داد.

سعودی ها این بی اعتنائی طالبان را اهانتی به پادشاهی سعودی تلقی کردند و بعد از واقعهٔ یازدهم سپتامبر، بعضی از رهبران طالبان را که در آن زمان در سعودی بسر می بردند، دستگیر کردند. در میان آنان مولوی عبدالحکیم شرعی معاون وزارت عدلیه و مولوی ضیاء الرحمن مدنی والی ولایت لوگر در زمان طالبان شامل بودند که سالها در زندان سعودی در بند باقی ماندند.

نفوذ سعودی بر طالبان:

با توجه به حقایق فوق، طالبان بعد از یازدهم سپتامبر، سعودی را از لیست کشورهای دوست بیرون کردند. زمانیکه در مذاکرات با امریکا قرار شد تا طالبان دفتری در یک کشور خارجی داشته باشند، ملا محمدعمر شرایط ذیل را برای چنین کشور تعیین کرد:

- این کشور باید اسلامی باشد.
- به افغانستان نیروی نظامی نفرستاده باشد.
- همسایهٔ افغانستان نباشد.
- بعد از ۲۰۰۱ با طالبان دشمنی نکرده باشد.

طالبان به این ترتیب سعودی را بعنوان کشوری شناختند که بعد از سرنگونی طالبان با آنها دشمنی کرده است و به همین دلیل بجای سعودی، قطر را بعنوان آدرس برای مذاکره با امریکا برگزیدند.

رقابت سعودی با ایران در منطقه:

بعد از ۲۰۰۱ و بمیان آمدن تحولات جدید در افغانستان، سعودی نقش ایران را در افغانستان قدرتمند یافت و از اینکه گروه های شیعه در افغانستان نقش پر رنگ دارند، ناراضی شد. رهبران جهادی که در دوران جهاد از کمک های سخاوت مندانهٔ سعودی برخوردار بودند، نه تنها آنهائی که در کابل بودند با این وضع کنار آمدند بلکه حکمتیار که در صف مخالف باقی ماند نیز ایران را بعنوان مکان هجرت خود برگزید. از جانب دیگر طالبان به حمایت از عرب هایی که مخالف سعودی بودند ادامه دادند و از آنان حمایت کردند.

از جانب دیگر سیاست های امریکا در جهان عرب نیز سعودی را در مورد نقش امریکا در جهان اسلام نگران ساخت. بنابراین سعودی هیچ دلیلی برای کمک به دولت جدید افغانستان ندید و خود را از قطار کمک دهندگان به افغانستان کنار کشید.

استثنا قرار دادن سرمایه گذاری ایران در افغانستان از تحریم ها توسط امریکا که اخیراً اعلام شده نیز یک امتیاز دیگر برای ایران در افغانستان است که بدون تردید در سیاست سعودی در رابطه به افغانستان تاثیر خواهد داشت. گفته می شود که امریکا می خواهد سرمایه گذاری ایران جانشین کمک هایی گردد که در طول سیزده سال گذشته توسط غرب و بخصوص امریکا در افغانستان صورت گرفت اما نتیجهٔ مطلوب ببار نیاورد.

بنابراین می توان نتیجه گرفت که در شرایط کنونی، سعودی علاقهٔ کمی به افغانستان و نفوذ مستقیم بسیار کمتری بر طالبان دارد. بخاطر نقش ایران در تحولات منطقه، این احتمال نیز ضعیف است که حکام سعودی بخواهند از طریق پاکستان در جهت صلح در افغانستان نقشی ایفا نمایند.

صلاح الدین ربانی در مراسم هفتمین سالگشت شهادت سید مصطفی کاظمی و سایر شهدای حادثهٔ ۱۵ عقرب ولایت بغلان:

حکومت وحدت ملی، با تأمین امنیت متوجه این موضوع باشد که؛

ترورهای هدفمند و خطرناک زنجیره ای در این دور، ادامه نیابد

حضار گرامی!

امروز ما و شما در این همایش با شکوه، از حادثهٔ غم انگیزی یادبود می کنیم که هفت سال پیش در بغلان مرکزی رخ داد. در این حادثهٔ دردناک همراه با شهید سید مصطفی کاظمی رهبر حزب اقتدار ملی و رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس نمایندگان، شش عضو مجلس نمایندگان و بیش از هشتاد نوجوان و جوانِ دانش آموزِ این کشور به شهادت رسیدند. حادثهٔ بغلان، از هر لحاظ، یکی از دردناک ترین حوادث در چهارده سالِ اخیر و در تداومِ ترورهای زنجیره ای بود. شش عضو مجلس نمایندگان که در این حادثه شهید شدند، از بهترین های دور پانزدهم شورای ملی بودند.

شهید سید مصطفی کاظمی از چهره های تابناک و توانای خانوادهٔ بزرگ جهاد و مقاومت، شهید حاجی عارف ظریف، شهید صبغت الله ذکی که خود فرزند یکی از شهدای نامدار جهاد شهید مولوی عزت الله ذکی بود، شهید صاحب الرحمن همت نمایندهٔ مردم کنر، شهید انجنیر عبدالمتین نمایندهٔ مردم هلمند و شهید نازکمیر سرفراز نمایندهٔ مردم کندز؛ همگی چهره های خوشنامِ شورای ملی بودند. به همین دلیل، این حادثه، یکی از حوادث دردناک طی چهارده سال اخیر بود.

با توجه به این که در این حادثه بهترین فرزندانِ خانوادهٔ بزرگِ جهاد و مقاومت هدف قرار گرفتند، روشن است که ادامهٔ همان ترورهای زنجیره ای بود که تا هنوز هم ادامه دارد، و دولت قبلی یا نتوانست و یا نخواست جلو تداوم آن را بگیرد. امیدواریم که حکومت وحدت ملی، با تأمین امنیت متوجه این موضوع باشد که ترورهای هدفمند و خطرناکِ زنجیره ای در این دور، ادامه نیابد.

حضار گرامی!

خوب است که همایش های بزرگداشت از شهدا و شخصیت های نامدار و خوش نام کشورمان را، به فرصتی برای بازخوانی فکر و اندیشه، و راهی بدل کنیم که این شهدا در همان مسیر مبارزه کرده، و جان داده اند.

شهید کاظمی، برای پاسداری از ارزش ها و اصولِ اسلامی، تحققِ عدالت اجتماعی و فردای بهتر کشور به صف جهاد پیوست. او در سال های جهاد و مقاومت به عنوانِ یک سنگردارِ خوب و سیاست مدارِ جوان تبارز کرد، و در سال های اخیر در عرصهٔ مدیریت نیز از خود شایستگی و توانایی فراوان نشان داد. او چه در وزارت تجارت و چه در ریاست کمیسیون اقتصادی مجلس نمایندگان خوب و توانا درخشید، و هنگامی که جبههٔ ملی تشکیل شد، به عنوانِ سخنگوی و رئیس کمیتهٔ سیاسی این جریان بزرگ خوبتر تبارز کرد.

شهید کاظمی با توجه به این که مبارزِ عدالت خواه بود، باور داشت که عدالت در کشور تا زمانی تحقق نمی یابد که، به تمرکزِ بی لگامِ قدرت پایان داده شود، و اقتدار به صورت اُفُقی توزیع شود. به همین دلیل، وقتی بحث های ابتدایی برای تشکیلِ جبههٔ ملی با شعارِ تلاش برای تمرکز زِدایی، و پارلمانی ساختن نظام سیاسی کشور مطرح شد، به جمع هستهٔ اولی این جریان پیوست، و نقش برجسته ای در این جریان ایفاء کرد.

برادران عزیز!

شهدا رفتند، اما راه آنها، و اهداف شان باقی مانده و بر ما است که راه آن ها را ادامه بدهیم. یکی از اهداف شهید کاظمی و شمار زیادی از چهره های نامدارِ جهاد و مقاومت مشمولِ رهبر جهاد و مقاومت، شهید استاد برهان الدین ربانی، تلاش برای جلوگیری از انحصار و تمرکزِ قدرتِ سیاسی در دست یک فرد و یا یک حلقه و گروه بود.

به همین دلیل، پس از تشکیلِ حکومت جدید، از همان لویه جرگهٔ تصویبِ قانون اساسی، این تلاش ها وقتی جدی تر شد که احساس می شد، برخی ها به فکرِ احیای انحصارگرایی در قدرتِ سیاسی اند. پس از این که لویه جرگه قانون اساسی، نظام ریاستی را تصویب کرد، جریانِ مردم گرا، آرام نه نشست و برای تحقق این هدف، جبههٔ ملی را تشکیل دادند.

حضار گرانقدر

امروز که پس از تنش های طولانی انتخابات ریاست جمهوری، هردو نامزدِ محترم ریاست جمهوری بر اساس توافق دوجانبه، حکومت وحدت ملی را تشکیل دادند، و یکی از مواردِ مُهم و اساسی توافق دوجانبه، کار برای تعدیلِ قانون اساسی در راستای تغییرِ ساختارِ نظامِ سیاسی، از نظام ریاستی به سمت نظام صدارتی، گامِ مهمی در راستای هدفِ همین شهدای عزیز ما است. در حقیقت، ما یک گام به سوی تحقق یکی از اهدافِ کُلان شهدای نامدار مان گذاشته ایم، و اگر اراده کنیم، با کمک الهی و همکاری مردم، آهسته آهسته و گام به گام، به اهدافِ بلند خویش خواهیم رسید.

امیدواریم که حکومت وحدت ملی، مطابقِ توافق نامهٔ هردو تیمِ انتخاباتی، در راستای وعده هایی که به مردم داده اند، چه در جهت آوردن اصلاحات در کلیه سطوحِ نظام، چه اصلاح در نظامِ انتخاباتی، و چه در راستای تغییرِ نظام سیاسی کشور، با صداقت و قاطعیت گام بردارند، و ما شاهد یک افغانستان باعزت و سربلند با یک نظام عادل و خدمتگزار به مردم بوده باشیم. توقع مردم افغانستان این است که حکومت وحدت ملی، اگر از یک سو آیینهٔ تمام نمای جامعهٔ ما باشد، از جانب دیگر، حکومت توانا، کارا و موثر نیز باشد.

در اخیر یک بار دیگر به روح همهٔ شهدا اتحاف دعا می کنیم و از بارگاه خداوند متعال استدعا داریم که به همهٔ ما و شما، توانایی خدمت گزاری به مردم، و راه رفتن در مسیر اهداف و آرمانِ شهدا را عنایت بفرماید.

اقول قولی هذا استغفرالله لی و لکم
والسلام علیکم و رحمت الله و برکاته

صلاح الدین ربانی
رئیس جمعیت اسلامی افغانستان
و رئیس شورای عالی صلح

۱۶ عقرب ۱۳۹۳

سفر منشی عمومی ناتو و رئیس ستاد ارتش پاکستان به افغانستان

☐ **اندیشه**

ینس ستالتینبرگ منشی عمومی ناتو و جنرال شریف راحل در سفرهای جداگانه از افغانستان دیدن نموده و با محمد اشرف غنی رئیس جمهور، عبدالله عبدالله رئیس اجرائیه و بسم الله محمدی وزیر دفاع دیدار و گفتگو کردند. در اعلامیهٔ ناتو آمده است که آقای ستالتینبرگ با در دیدارش با مقامات افغان بیشتر در مورد ماموریت حمایوی ناتو پس از سال ۲۰۱۴ صحبت می کرده است.

همچنان منشی عمومی ناتو از یک مرکز نظامی نیروهایش دیدار کرده و تعهد نموده است که همکاری های ناتو با افغانستان در بخش های مختلف بعد از سال ۲۰۱۴ نیز ادامه خواهد داشت.

منشی ناتو گفته است که نقش حمایوی ناتو از نیروهای افغان برای سال های زیادی ادامه خواهد داشت و ناتو تلاش خواهد کرد تا نیروهای نظامی افغانستان را آموزش داده و آنان را بهتر تقویت کند.

در اعلامیه گفته شده است که ینس ستالتینبرگ در دیدار با فرماندهان نیروهای ناتو در افغانستان و از فعالیت ها و قربانی آنان در سیزده سال گذشته قدردانی نموده است.

سفر منشی عمومی ناتو در حالی انجام یافت که تا کمتر از دو ماه دیگر ماموریت نظامی نیروهای بین المللی در کشور به پایان می رسد و نقش ناتو و نیروهای بین المللی صرف حمایوی خواهد بود.

از سوی هم جنرال شریف راحل لوی درستیز پاکستان به کشور آمده و با مقامات ملکی و نظامی از جمله محمد اشرف غنی رئیس جمهور، عبدالله عبدالله رئیس اجرائیه، بسم الله محمدی وزیر دفاع، شیرمحمد کریمی لوی درستیز دیدار و گفتگو نمود.

در گزارش های رسانه های بین المللی گفته شده است که راحل شریف لوی درستیز پاکستان درگفتگوها با مقام عالی رتبهٔ کشور پیشنهاد امضای توافقنامهٔ راهبردی را مطرح کرده است. همچنان وی گفته است که ارتش پاکستان آماده است، نظامیان جوان افغانستان را آموزش بدهد. راحل خواهان همکاری های بیشتر در سطوح مختلف شده ص۸

تونس الگویی برای جهان عرب!

□ ع.و از قاهره

حزب نهضت تونس رسماً شکست در برابر رقیب خود حزب "ندای تونس" را پذیرفت. انتخابات پارلمانی در تونس که بتاریخ ۴ عقرب برگزار گردید، با پایان شمارش آرای انتخابات پارلمانی و قطعی شدن پیروزی حزب "ندای تونس" به رهبری الباجی قائد السبسی، حزب نهضت که در انتخابات ۲۰۱۱ توانسته بود پیروزی چشمگیری به دست آورد، رسماً شکست خود دراین دوره از انتخابات پارلمانی را پذیرفت.

زیاد العذاری، سخنگوی حزب نهضت با اعلام پذیرش شکست این حزب گفت: آماری که از مراکز رأی گیری به دست ما رسیده نشان می‌دهد که حزب ندای تونس نزدیک به ۸۰ کرسی پارلمان را به خود اختصاص داده و ما ۷۰ کرسی به دست آورده‌ایم. به این ترتیب حزب ندای تونس که یک جریان سکولار محسوب می‌شود توانست پیروزی در این دوره از انتخابات پارلمانی را به دست بیاورد.

اما سایت الجزیره بتاریخ ۵ عقرب نوشت: در این انتخابات پارلمانی که در حدود ۶۲ درصد مردم اشتراک ورزیدند حزب ندای تونس ۸۵ کرسی، حزب نهضت ۶۹، حزب حرکت مردمی ۱۲، حزب همستگی آزادی ملی ۱۷، حزب آفاق ۹ کرسی به دست آورده و بقیه کرسی ها بین احزاب دیگر تقسیم گردیده است.

پارلمان تونس از ۲۱۷ کرسی تشکیل شده است که بر اساس قانون اساسی جدید این کشور از اختیارات بالایی برخوردار است. این اولین انتخابات پارلمانی در تونس پس از برکناری دیکتاتور سابق این کشور و تغییر قانون اساسی می باشد.

جریانات مذهبی و در رأس آن حرکت النهضه پای بندی خود به نتیجهٔ انتخابات اعلام کرده بود با اعلام نتایج ابتدای انتخابات پیروزی حزب ندای تونس را راشد الغنوشی رهبر حزب نهضت تبریک گفت. رویکرد خردمندانه و مردم سالارانه رهبران مذهبی میانه رو نشان داد که نخستین اولویت آن خروج کشور از مرحلهٔ گذار و تثبیت نتایج انقلاب مردم از طریق نهاد های دمکراتیک منتج از رأی مردم است. مشی مدارا که در بین نخبگان سیاسی از جمله رهبر اسلامی آن وجود دارد به این دلیل است که بتوانند کشور را از حالت ادارهٔ موقت به حالت تثبیت برسانند و دولت با اختیاراتی که از پارلمان خواهد داشت، را نهادینه نمایند. این امر تحول بسیار مهمی در دریای طوفان زده بهار عربی و کشورهای عرب است. مهم این است که در این کشور با کمترین تنش مرحله گذار به صورت مسالمت آمیز از دوران انقلاب به دوران استقرار یا دولت سازی در حال انجام است.

گرچه حزب ندای تونس توانست اکثریت پارلمان را به دست آورد اما به حد نصاب لازم برای تشکیل دولت نرسیده و نیازمند ائتلاف با دیگر احزاب حاضر در پارلمان است. به اعتقاد کارشناسان حزب نهضت طرفداران بسیاری در میان افکار عمومی تونس داشت و از لحاظ فکری و سیاسی بخش عمده ای از جامعهٔ تونس را رهبری می کند برای همین احتمال کسب تعداد قابل توجهی از کرسی های مجلس توسط آن وجود داشت.

در مقابل جریان های سکولار به رهبری حزب ندای تونس نیز با تمرکز سیاسی و تبلیغاتی علیه حرکت النهضه توانست با انتقاد از عملکرد آن در طول سه سال اخیر یعنی دوران انتقالی طرفداران بسیاری را به سمت خود جذب کند.

این در حالی است که تونس در روزهای منتهی به این انتخابات سرنوشت ساز شاهد فعالیت های گروه های تروریستی بوده است. گروه هایی که تلاش کردند با امنیتی کردن فضا کاری کنند که انتخابات در حالتی از رعب و وحشت برگزار شود و حتی در صورت امکان تجربه برگزاری آن شکست بخورد.

منتقدان حرب نهضت آن را متهم می کنند که در طول دوران انتقالی و زمانی که دولت را در اختیار داشته فضای سیاسی را به گونه ای باز کرده است که زمینه برای فعالیت گروه های افراطی و تند رو باز شود و آنها با سوء استفاده از فضای آزاد کشور در صدد ترویج اندیشه های افراطی خود بر آیند و بتوانند آزادانه پول دریافت کنند و به قاچاق سلاح بپردازند و نیروهای مبارز آموزش دهند و آنها را به لیبی و سوریه بفرستند.

مهدی جمعه، نخست وزیر تونس گفت: "می دانیم که تجربهٔ دموکراتیک ما از سوی جریان های تند رو مورد هدف قرار گرفته برای این که تنها نمونهٔ موفق در منطقه است و آرزوهای بسیاری را بر می انگیزد. مرحلهٔ جدید مرحله ای علیه آن افرادی خواهد بود که به دنبال ترویج افراط گرایی و خشونت هستند. آنها خوب می دانند در صورتی که دورهٔ جدید به موفقیت برسد چه خطر بزرگی متوجهٔ آنها نه فقط در تونس بلکه، در کُل منطقه خواهد شد".

برگزاری انتخابات پارلمانی مهمترین رویداد سیاسی در تونس،

این پرسش مهم را مطرح نموده که آیا واقعاً این کشور در مسیر دموکراسی قرار گرفته است؟ تونس نخستین کشوری عربی بود که تجربهٔ جنبش های مردمی در آن شکل گرفت. با کمترین هزینه، حکومت دیکتاتوری آن را سرنگون کرده، با وجود اقدامات افراطی گرابی از جمله دو ترور که در این کشور اتفاق افتاد، درحالی که میان سکولارها و اسلامگرایان_ به طور اخص اخوان_ روابطی از سر عقلانیت، درایت و مدارا وجود دارد. نخستین کشوری است که صحبت از تشکیل ائتلاف میان اسلامگرایان و سکولارها برای استقرار دولت به میان آمد. نمونه های بارزی که تونس را نسبت به دیگر کشورهای عربی که در حال حاضر با چالش های داخلی و خارجی دست به گریبان هستند، متمایز می نماید. به همین دلیل شاید به باور برخی کارشناسان، تونس ظرفیت تبدیل شدن به الگویی مناسب را برای جهان عرب دارد. اما نکته ای قابل توجه که در این میان وجود دارد اینست که ساختار سیاسی و دینی تونس با وجود رهبران آن با دیگر کشورهای عربی متفاوت هست. اخوان المسلمین تونس با اخوان المسلمین مصر متفاوت است، رهبری اخوان المسلمین تونس را راشد الغنوشی برعهده دارد؛ کسی که کتاب هایی در زمینهٔ حقوق بشر به رشتهٔ تحریر درآورده و مخالف افراط گرایی و هر نوع تنش میان گروه های مختلف است. درایت او نسبت به حرکت های مردمی و گذار با کم ترین هزینه از مرحلهٔ انقلاب به مرحلهٔ دولت سازی با وجود اقدامات صورت گرفته از سوی برخی گروه های تکفیری نشان از توان رهبری او دارد. از طرفی احزابِ سکولار به خصوص حزب ندای تونس حضور اسلامگرایان را در ساختار قدرت پذیرفت.

جنبش های عربی یا به تعبیر غربی ها بهار عربی از تونس آغاز و در مدت زمان کوتاهی بن علی رئیس جمهوری پیشین را مجبور به فرار کرد، لازم است چند نکته مهم در این مورد را بر شمرد:

- شاید کمتر کسی تصور و توقع شروع یک حرکت مردمی یا به تعبیری دیگر "انقلاب" را در تونس در مقایسه با دیگر کشورهای عربی داشت.
- در میان کشورهایی که بهار عربی در آنها اتفاق افتاد، تقریباً همگی این کشورها با ناکامی رو به رو شد و نتایج نهایی بهار عربی این بود که از دل جنبش های خالص مردمی حکومت های شکست خورده (مانند آنچه در مصر روی داد) و یا آشوب و نا امنی گسترده ای (نمونه لیبی و یمن) بود، تونس تنها کشوری بود که توانست از ناکامی جنبش هایی که برخی آگاهان سیاسی امروز آن امروز آنها را خزان عربی نامید مصون مانده و الگویی برای مردم سالاری در جهان عرب گردد.

پس از این منظر می توان تونس را الگویی کشورهای بهار عربی دانست که این کشور توانست با هزینه ای اندک مرحلهٔ انقلاب را با انتخاباتی که برگزارکرد گذار نموده و وارد مرحلهٔ دولت سازی شده است.

کشوری که بعد از نیم قرن حکومت حبیب بورقیبه و بعد از آن بن علی با بیشترین ارتباطات از لحاظ جغرافیایی و فرهنگی با کشورهای شمال مدیترانه، توانست این گذار کم هزینه از انقلاب به مرحلهٔ تثبیت دولت را پشت سر بگذارد.

پس میتوان ازاین نگاه تونس را یک الگوی برای جهان عرب دانست ولی آیا این کشور و روش آن می تواند الگویی برای کشورهای عربی باشد، پاسخ آن آسان نیست. تجربهٔ کشورهای عربی تحت تأثیر بهار عربی، همانگونه که ص۲

کُندی چرخش سیاست در تأخیر کابینه...

چند روز پیش، نظیف الله سالارزی سخنگوی ارگ ریاست جمهوری گفته بود که تا دو هفتهٔ دیگر، اعضای کابینهٔ جدید معرفی می‌شوند. در همین حال مجیب الرحمن رحیمی سخنگوی ریاست اجرائیه اظهار امیدواری نموده است که اعضای کابینهٔ جدید به وقت تعیین شده از سوی هر دو مقام معرفی می‌شود.

آقای رحیمی گفته است که مذاکرات و چانه زنی ها میان هر دو تیم برسر معرفی اعضا جریان دارد و با خوشبینی اظهار امیدواری کرده است که در پایان این هفته آینده اعضای کابینه معرفی خواهد شد.

اما گزارش‌ها حاکی از آن است که اختلافات شدید برسر معرفی اعضای کابینه میان هر دو رهبر (اشرف غنی و عبدالله عبدالله) بر سر معرفی اعضای کابینه تا هنوز حل نه شده و گمان می رود که هر دو مقام نه توانند به وقت تعیین شده اعضای حکومت را جهت رأی اعتماد به مجلس نمایندگان بفرستند. در صورتی که تفاوت دیدگاه ها بر سر معرفی اعضای کابینه حل نشود ممکن است، چرخ سیاست به کندی حرکت کند و یک سری از مسایل مربوط به منافع عامه از این ناحیه متضرر شود. چنانی که در به درازا کشیدن نتایج انتخابات و اختلافات بر سر مسایل آن منافع ملی را ضربه زد.

اختلافات از آن جا ناشی می شود که دیدگاه های متضاد بر سر متن توافق شده میان هر دو تیم بر سر تشکیل حکومت وحدت ملی است. در توافقاتی که دو ماه قبل صورت گرفته بود، گفته شده است که اعضای کلیدی حکومت سکتور (امنیت و اقتصاد) به طور پنجاه پنجاه میان هر دو تیم تقسیم می شود و بر سر سایر موارد مشوره صورت می گیرد. برداشت متفاوت از متن این توافق نامه رایزنی‌ها را بر سر معرفی چستی و چگونگی حکومت با پرسش مواجه ساخته است. در صورتی که اعضای حکومت در زمان معینه معرفی نشوند احتمال به بن‌بست رفتن روند نیز وجود دارد. چنانی‌که اختلافات جدی را در اظهارات سخنگویان و اعضای هر دو تیم به وضوح می توان مشاهده کرد.

از سوی هم اولویت های افغانستان و منافع ملی ایجاب می کند که اعضای کابینهٔ جدید باید به وقت معینه معرفی شوند. زیرا با وزرای سرپرست نمی شود کاری را انجام داد که در حیطهٔ وظایف و صلاحیت ها شان نیست. کنفرانس لندن که قرار است تا کمتر از یک ماه دیگر برگزار گردد، رئیس جمهور و رئیس اجرائیه باید وزرای جدیدی را که رأی اعتماد کسب کرده باشند، در کنفرانس لندن با خود ببرند. در صورتی که هر دو بزرگوار مؤفق به معرفی کابینه نشوند پای حکومت در نزد شرکای بین المللی در کنفرانس لندن می لنگد و ذهنیت منفی را در نزد شرکای بین المللی مبنی برعدم کارایی حکومت جدید شدت می بخشد. چنانچه در نشست ویلز بەدلیل بن‌بست سیاسی طوری که لازم بود، از افغانستان نمایندگی صورت نگرفت و رئیس جمهور قبلی آقای کرزی وزیر دفاع را به نشست سران ناتو در ویلز فرستاد. از سوی هم کابینهٔ سرپرست در واقع میراث خواران حکومت گذشته است. حکومتی که در ناکامی، ناکارا بودن و حتی بدنامی شهرهٔ آفاق اند. اکثریت این وزرا متهم به حیف و میل کردن دارایی های عامه هستند. از سوی هم در اثر تنبلی این عالی جنابان در برخی از وزارت خانه مصارف بودجه توسعهٔ زیر ۴۰ در صد و حتی ۳۰ در صد گفته شده است. علاوه بر کم کاری و اختلاس، اکثریت این وزرا متهم هستند که به منظور بقای خود رأی وکلا را نیز خریده اند. موضوعی برخی از نمایندگان در جنگ های زرگری و گفتگوهایی رسانهٔ با صراحت بیان کردند و همکاران خود را متهم به اخذ پول از وزراء نمودند. بنا برآنچه تذکر داده شد، هیچ دلیل موجه در به تأخیر افتیدن معرفی کابینه از سوی مقامات وجود ندارد و انتظار مردم این است که در معرفی اعضای کابینهٔ جدید توجهٔ بیشتر از سوی هردو مقام صورت گیرد. در معرفی کابینه باید دقت تام صورت گیرد، تا افراد عالم، لایق و دلسوز به وطن معرفی شوند و تخصص و تعهد از معیارهای اصلی گزینش وزراء باید بوده باشد.

اگر پایه های حکومت وحدت ملی با انتخاب افراد شایسته، لایق و کاردان محکم و استوار گذاشته شود، مطمیناً افغانستان به سوی رشد، شگوفایی و توسعه گام خواهد گذاشت و فاصلهٔ ایجاد شده میان مردم و دولت کم خواهد شد. در صورتی‌که تجربه های گذشته تکرار شود و اعضای کابینه بر اساس مصلحت ها، سمت و قوم معرفی شود، فلان وزیر از فلان قوم و فلان وزیر از فلان ولایت باشد تجربهٔ ناکام ۱۲ سال گذشته یک بار دیگر تکرار می شود و فرصت های پیش آمده به هدر خواهد رفت.

متن پیمان امنیتی کابل - واشنگتن ۳

ماده پنجم؛ مکانیزم‌های همکاری امنیتی و دفاعی

.1طرفین توافق دارند تا گروه کاری همکاری‌های امنیتی و دفاعی افغانستان - ایالات متحده را که طبق توافقنامه همکاری‌های استراتژیک ایجاد گردیده است، برای نیل به اهداف زیر موظف نمایند:

الف: اتخاذ تدابیر مناسب و مؤثر به منظور ارزیابی و تقویت استفاده از منابع موجود امنیتی و دفاعی افغانستان، طبق اهداف و ابعاد این قرارداد؛

ب: انجام ارزیابی‌های شش ماهه از اقداماتی که در پیوند به تحقق تدابیر اتخاذ شده انجام یافته است تا طرفین از تصمیم‌های گرفته شده در رابطه با تخصیص منابع و نحوه همکاری در راستای توسعه و رشد پایدار ظرفیت‌های دفاعی افغانستان، آگاه شوند.

ج: ایجاد یک روند مشخص ارزیابی مشترک، طبق اهداف و ابعاد این قرارداد، به منظور انجام بررسی به موقع، دقیق و مؤثر از تهدیدات داخلی و خارجی علیه افغانستان؛ و

د: ارائه توصیه‌های مشخص برای ارتقای تشریک مساعی و ارزیابی اطلاعات (اطلاعات امنیتی.(

.2طرفین در راستای تقویت توانایی‌های خود به منظور مشورت در باره تهدیدها به انضمام صحبت روی ایجاد مجراهای ارتباط مصون یا اختصاصی، دارای هدف مشترک می‌باشند.

ماده ششم؛ تجاوز خارجی

.1برخلاف منشور سازمان ملل متحد، افغانستان همواره دستخوش تجاوزات کشورهای بیگانه و استفاده نیرو توسط دولت‌های خارجی و گروه‌های مسلحی شده است که در بیرون از مرزهای این کشور دارای پایگاه بوده و یا مورد حمایت این دولت‌ها قرار داشته‌اند. مطابق این قرارداد، طرفین با هرگونه استفاده از نیروی مسلح یا تهدید علیه تمامیت ارضی، استقلال سیاسی افغانستان، به انضمام حمایت از گروه‌های مسلح از جمله تأمین پناهگاه و یا تسلیحات از سوی یک کشور خارجی و یا گروه‌های مسلح دیگر، قویاً مقابله می‌کنند. طرفین توافق می‌کنند تا در زمینه تحکیم قابلیت‌های دفاعی افغانستان در برابر تهدیدات علیه حاکمیت ملی، تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی این کشور، با هم همکاری کنند.

.2ایالات متحده هرگونه تجاوز خارجی یا تهدید به تجاوز علیه حاکمیت، استقلال و تمامیت ارضی افغانستان را موجب نگرانی شدید خود پنداشته و باور دارد که چنین تجاوزی می‌تواند منافع مشترک طرفین را در رابطه با ثبات افغانستان، صلح و ثبات منطقه و جهان تهدید کند.

.3در صورت وقوع چنین تجاوزی و یا تهدید به چنین تجاوزی علیه افغانستان، طرفین به منظور اتخاذ اقدامات بالقوه سیاسی، دیپلماتیک، نظامی و اقتصادی برای تشخیص پاسخ مناسب، باهم به گونه منظم مشورت می‌کنند. این مشورت‌ها با هدف ایجاد فهرستی از اقدامات لازم سیاسی، دیپلماتیک، نظامی و اقتصادی صورت می‌گیرد.

.4در صورت وقوع چنین تجاوز خارجی و یا تهدید به تجاوز خارجی علیه افغانستان، طرفین با توافق با یکدیگر و به گونه فوری روی اتخاذ و انجام واکنش مناسب علاوه بر اقدامات سیاسی، دیپلماتیک، نظامی و اقتصادی که فهرست آن در بند سوم ذکر شده و مطابق به دستورالعمل‌های مندرج قوانین اساسی هر ۲ طرف، به مشورت می‌پردازند.

.5طرفین دستورالعمل‌های جامع را به منظور تحقق مؤثر چنین مشورت‌های منظم و فوری، ترتیب می‌دهند:

الف: مطابق به این دستورالعمل‌های جامع، وزرای خارجه و دفاع افغانستان و ایالات متحده و سفرای هر ۲ کشور در کابل و واشنگتن دی‌سی به عنوان مجراهای اصلی وظیفه دارند تا در صورت وقوع تجاوز خارجی و یا تهدید به چنین تجاوزی، به مشورت‌های فوری باهم بپردازند؛

ب: در صورتی که اهمیت و فوریت موضوع ایجاب کند، این دستورالعمل‌های جامع نمی‌تواند توانایی طرفین برای مشورت با یکدیگر را از سایر طرق و مکانیزم‌ها محدود و متأثر سازد.

.6طرفین توافق دارند که گروه کاری همکاری‌های امنیتی و دفاعی افغانستان - ایالات متحده وظیفه دارد تا زمینه تطبیق مؤثر این ماده، به انضمام ترتیب دستورالعمل‌های جامع یاد شده و بازنگری فهرست اقدامات مندرج بند (۳) این ماده را افزایش دهند.

ماده هفتم؛ استفاده از تأسیسات و مکان‌های توافق شده

.1افغانستان بدینوسیله دسترسی و استفاده از تأسیسات و مکان‌های توافق شده را طبق بند ۷ ماده اول این قرارداد تنها به منظور تطبیق اهداف و احکام مندرج این سند، با درنظر گرفتن موقعیت قطعات نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغان و مناطق مسکونی، فراهم می‌کند. چگونگی دسترسی و استفاده از این مکان‌ها و تأسیسات برای مقاصد دیگر، تابع توافق طرفین می‌باشد.

.2براساس این قرارداد، نیروهای ایالات متحده، بدینوسیله از سوی افغانستان اجازه می‌یابند تا در داخل تأسیسات و مکان‌های توافق شده از تمامی حقوق و صلاحیت‌های مربوط به استفاده، فعال‌سازی، دفاع و یا کنترل این تأسیسات، علاوه بر حق تعمیر و ایجاد ساختمان‌های جدید برخودار باشند. نیروهای ایالات متحده می‌توانند فعالیت‌های مربوط امور تعمیراتی را به وسیله افراد نظامی یا بخش غیرنظامی‌شان و یا از طریق قراردادی انجام دهند.

.3بدین وسیله، نیروهای ایالات متحده از سوی افغانستان اجازه می‌یابند تا به دلایل امنیتی و تأمین مصونیت‌شان، ورود به تأسیسات و مکان‌هایی را که برای استفاده اختصاصی این نیروها فراهم شده است، کنترل نمایند، اما ورود به تأسیسات و مکان‌هایی که برای استفاده مشترک تعیین شده است، در هماهنگی با مقامات افغان صورت می‌گیرد. برحسب درخواست، ایالات متحده دسترسی مقامات ذیربط افغان را به هریک از مکان‌ها یا تأسیسات که مورد استفاده اختصاصی این نیروها قرار دارد، فراهم می‌آورد. طرفین با توافق با همدیگر دستورالعمل‌هایی را برای تنظیم دسترسی مقامات افغان به مکان‌ها و تأسیسات مورد استفاده اختصاصی نیروهای ایالات متحده ترتیب می‌دهند. این دستورالعمل‌ها و چگونگی دسترسی به این مکان‌ها با رعایت کامل مقررات عملیاتی و امنیتی نیروهای ایالات متحده ترتیب می‌گردند. با درنظر گرفتن اینکه ممکن است نیروهای ایالات متحده فعالیت‌های محافظتی از نیروهای‌شان را در داخل مکان‌ها و تأسیسات توافق شده و اطراف آن‌ها عندالضرورت اتخاذ کنند، طرفین توافق می‌کنند تا طرح‌های‌شان را با هدف تأمین امنیت و مصونیت نیروهای ایالات متحده با احترام کامل به حاکمیت افغانستان و توجه جدی به مصونیت و امنیت مردم افغانستان هماهنگ و همسو سازند. برای تحقق این هدف، نیروهای ایالات متحده مطابق به قوانین افغانستان و موازین نظامی این نیروها، افراد غیرنظامی را از جمله در خانه‌های‌شان هدف قرار نمی‌دهند.

.4به منظور تحقق اهداف و ابعاد این قرارداد و به ویژه تحقق مساعی ایالات متحده به منظور آموزش، مشورت، تجهیز، و تقویت پایدار نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغان، افغانستان تمامی تأسیسات و مکان‌های توافق شده را بدون دریافت محصول به دسترس نیروهای ایالات متحده قرار می‌دهد.

.5نیروهای ایالات متحده مسئول هزینه فعالیت‌های ساختمانی، توسعه، عملیاتی و حفظ و مراقبت تأسیسات و مکان‌هایی می‌باشند که برای استفاده اختصاصی آن‌ها فراهم شده است، مگر اینکه از جانب طرفین طوری دیگری موافقت گردد. هزینه فعالیت‌های ساختمانی، توسعه، عملیاتی و حفظ و مراقبت تأسیسات و مکان‌هایی که مورد استفاده مشترک نیروهای افغان و آمریکا و یا برای استفاده مشترک این نیروها و نهادهای دیگر قرار می‌گیرد، به گونه مشترک و متناسب با میزان استفاده از آن‌ها پرداخت می‌شود، مگر اینکه طور دیگری توافق گردد.

.6ایالات متحده متعهد است تا در اجرای سیاست‌های مربوط، تمامی معیارها، مقررات و قوانین افغانستان، آمریکا و بین‌المللی را در ارتباط با حفظ محیط زیست، بهداشت و مصونیت رعایت کند. تمامی عملیات و فعالیت‌های نیروهای ایالات متحده در مکان‌ها و تأسیسات توافق شده با توجه کامل به حفظ محیط زیست و مصونیت جان و بهداشت انسان‌ها و همچنین با رعایت کامل قوانین و مقررات نافذه افغانستان و ایالات متحده و نیز مطابق توافقات بین‌المللی صورت می‌گیرد.

.7تمامی عملیات و فعالیت‌های نیروهای ایالات متحده در مکان‌ها و تأسیسات توافق شده در مطابقت کامل با قوانین و مقررات مربوط به حفظ آثار تاریخی و میراث فرهنگی افغانستان، انجام می‌شود. در صورت کشف آثار یا مکان تاریخی و یا میراث فرهنگی در یکی از مکان‌ها و تأسیسات توافق شده، نیروهای ایالات متحده مکلف هستند موضوع را فوراً از طریق کمیسیون مشترک به آگاهی مقامات ذیربط افغان رسانده و در مورد آن مشورت نمایند.

ادامه دارد

نقش کشورهای شرق اسلامی در حوزهٔ تمدنی جهان

عبدالعلی کوهی/ دانشگاه کابل

امروز محدودهٔ جغرافیایی اسلام، بسیار گسترده می باشد و در گذشته ها بخشی از اروپا (هسپانیا، سیسل، بالقان و قسمت های جنوب روسیه) را شامل می گردد، که بعد از شکست اتحاد شوروی اسبق کشورهای اسلامی حوزهٔ شرق کمونیزم به گذشته های تاریخی خود، که اسلام می باشد، برگشتند. حوزهٔ تمدنی اسلام به دو بخش تقسیم می گردد، یکی حوزهٔ غرب اسلام (افریقا شمالی، هسپانیا در قرون وسطی و سیسل) و دیگر حوزهٔ شرق اسلام شامل (حوزهٔ عرب، سوریه، فلسطین، بین النهرین، ایران، مصر، شرق دور و ممالک همجوار آن به شمول ترکیه، خراسان و ...).

امروز بزرگترین جاذبهٔ تمدن اسلام مربوط به شرق اسلامی است و پر ثمرترین الهام آن همواره شرق بوده است. حوزهٔ غرب اسلام که مدتی از نظر سیاسی جزء امت اسلامی بوده و از اسلام و فرهنگ آن متاثر بوده است، از نظر تاریخی دارای اهمیت فراوان می باشد و شرق اسلامی بر غرب اسلامی تاثیر فراوان گذاشته است. حوزهٔ تمدن غرب اسلام؛ به ویژه هسپانیا به خاطر مجاورت با اروپا غربی و تسخیر مجدد این منطقه توسط مسیحیان در زمانی که مسیحیت لاتینی تازه نسبت به تمدن بیدار شده بود، ناقل گنجینه های فرهنگی اسلام به اروپا بوده و در تاریخ تمدن به طور کلی نقش حیاتی ایفاء کرده است.

امپراطوری عثمانی در اثر تجزیهٔ دولت های سلجوقی، مغل و روم شرقی در آسیای صغیر به وجود آمد و قرن ها شعاع تمدنی آن دنیا را متاثر ساخت و این امپراطوری در قرن ۱۵ تا ۱۸ از پر قدرت ترین نیروها در جهان غرب محسوب می شد، گفته می شود که پس از امپراطوری روم هیچ امپراطوری چندین ملیتی به اندازهٔ این امپراطوری دوام نه یافته است. کلیه دولت های مسیحی اروپایی یا از طریق سیاسی، یا جنگ و یا تجارت با عثمانی ها در تماس بوده اند. نوایی بالکان آسیا و افریقا عرب طی چند قرن تحت فرمانروایی این امپراطوری بوده است.

نقش ترک ها را نمی توان در آثار تاریخی دولت های دیگر نادیده گرفت. در مورد عثمانی ها کتب و رسالت زیادی نوشته شده است که در آن حب و بغض فراوان دیده می شود، مباحثی از قبل (مسالهٔ شرق، انحطاط عثمانی ها، مرد بیمار اروپا، بربریت و سلطه جویی عثمانی ها و غیره) مطرح شده است، که همه دور از انصاف می باشد. در برخی از کتب و مقاله ها از قدرت نظامی، اخلاص مردم، سازمان اداری و فرهنگ این امپراطوری چشم پوشی صورت گرفته است. در دورهٔ رنسانس این امپراطوری مورد ستایش مسافران و ناظران اروپا قرار گرفته و حتا مخالفان آن را به احترام وا داشته است. این امپراطوری بر بخشی بزرگ از جهان حکومت کرد و بر آن تاثیر گذاشت.

استانبول مرکز این امپراطوری به بزرگ ترین مرکز فرهنگی این حکومت تبدیل گردید. بعد از قرن نهم میلادی تاریخ نگاری در میان مورخان شرق اسلام مقبولیت یافت. صدها کتاب تاریخی در ابعاد مختلف نوشته شد. تاریخ نگاری اسلامی هم از جهت کمیت و هم از جهت کیفیت از تاریخ نگاری قرون وسطی در اروپا برتری داشته است. کتاب تاریخ بغداد که در قرن یازدهم میلادی توسط خطیب بغدادی در ۱۴ جلد نوشته شده و تاریخ مدینهٔ دمشق که در قرن ۱۲ توسط ابن عساکر تالیف شده است، که نمونه های معروف از این تاریخ نگاری بوده است. از قرن ششم هجری مطابق قرن ۱۲ میلادی ترکیب روایات تاریخی با مطالب مربوط به شرح حال در آثار تاریخی پیش از بیش در میان کشورهای اسلامی رایج گشته است، به رنگ نمونه کتاب وفیات الاعیان تالیف ابن خلکان از اهالی دمشق (قرن ۱۳ میلادی) دارای ارزش تاریخی است و در این تاریخ شرح حال دانشمندان و سیاستمداران هردو نوشته شده است، که دارای شهرت جهانی می باشد.

نقش تمدن شرق اسلامی در حوزه های غرب هم اکنون از اعتبار بلند برخورد دار است. برای نخستین بار در اندلس (هسپانیای امروزی) دانشگاه ایجاد گردید و در آن علوم طبیعی به شمول علم کیمیا، ریاضی و فزیک تدریس می گردید و در این دانشگاه ۲۰ هزار دانشجو علوم طبیعی را فرا می گرفتند و از سراسر جهان از کشورهای اسلامی و غیر اسلامی در این دانشگاه وجود داشتند و برای نخستین بار در این دانشگاه آینه کشف گردید و باروت تولید می شد و لابراتوار علوم طبیعی مثل کیمیا ساخته شد و انواع تیزاب ها به تجربه گرفته می شد. مثل مشهوری است که غرب مدیون تمدن شرق می باشد و این اعتراف ها در نزد فلاسفهٔ اروپا موجود است.

کتاب مشهور کمیدی الهی از دانته ایتالیایی بر پایهٔ کتاب رسالت الغفران ابو لعلاء المعری نوشته شده است. لیفونتون فرانسوی در طرح داستان های خویش از ترجمهٔ کتاب کلیله و دمنه که مولانا حسین واعظ کاشفی در قرن ۱۵ میلادی ترجمه شده و به نام انوار سهیلی شهرت دارد، متاثر گردیده است.

گویتهٔ آلمانی خود را شاگرد حافظ شیرازی می داند و فیستز جراد انگلیسی رباعیات خیام را به انگلیسی ترجمه نموده و اروپا از آن متاثر شده است. امروز تصوف مولانا جلال الدین محمد بلخی به وسیلهٔ نیکلسون به اروپا معرفی گردیده و کتاب مولانا در اروپا خواننده های زیادی پیدا نموده است که این ها نمونه های تاثیر پذیری تمدن شرق اسلام بر غرب می باشد.

مروری بر برخی حوادث امنیتی

فیض

۱۰ عقرب:

- به قول رسانه ها، سخنگوی والی لوگر گفته که در پی بمب گذاری انتحاری در منطقهٔ ازره ولایت لوگر در جنوب کابل، ۹ نفر کشته و ۲۰ تن دیگر زخمی شده‌اند. دین محمد درویش گفته است که فرد بمب گذار یک کامیون مملو از مواد منفجره را حوالی ظهر امروز در پاسگاهی در نزدیک یک روستا منفجر کرد. او افزود، کسانی که در این انفجار کشته شده اند، شامل شش مامور پولیس و سه سرباز ارتش می‌شود. آقای درویش گفته است که همه زخمیان این رویداد غیرنظامی و از جمله شش تن آنها کودک هستند. و سه خانه مسکونی و یک مسجد در این رویداد آسیب دیده است.

۱۱عقرب:

- به گفتهٔ سخنگوی سرپرست ولایت لغمان به رسانه ها، در دو رویداد جداگانه در لغمان بشمول پنج زن، سیزده تن کشته و زخمی شده اند. ناوقت دیروز در ولسوالی علیشنگ این ولایت در نتیجهٔ پرتاب یک راکت از سوی مخالفین مسلح یک تن کشته و شش نفر که پنج تن شان زنان هستند، زخمی شده اند. در یک رویداد دیگر، دو تن در مربوطات مرکز لغمان در اثر فیر مخالفان مسلح کشته و چهار تن دیگر زخمی شده اند.

۱۲عقرب:

- عبدالقدیم پتیال معاون والی قندهار، پس از آن که در اثر سوء قصد زخمی شد، جان خود را از دست داده است. آقای پتیال شامگاه دیروز در کلاس درس ادبیات پشتو در دانشگاه قندهار هدف شلیک چند گلوله قرار گرفت و زخمی شد. او در این کلاس به عنوان دانشجوی درس می‌خواند.

۱۳عقرب:

- مقامات محلی ولایت کنر به رسانه ها گفته اند، در اثر پرتاب ۱۷ راکت از سوی پاکستان به این ولایت دو تن زخم برداشته اند. به گفتهٔ سرپرست ولایت کنر به رادیو آزادی، این راکت ها شب گذشته بر ولسوالی دانگام اصابت کرده که در نتیجه یک منزل مسکونی نیز تخریب شده است.

۱۴عقرب:

- دریک درگیری بین دو گروپ مسلح مخالف در ولایت فاریاب شش تن به شمول یک قوماندان پولیس محلی کشته شدند. بقول رسانه ها، این درگیری که در قریهٔ دوازده ایماق منطقهٔ گلیم باف های ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب رخ داد، یک تن از قوماندانان مخالف مسلح دولت به نام غلام قادر رحمانی به خاطر خشونت های قبلی دو کودک، دوخانم و دو پولیس محلی را به شهادت رسأنده و پنج منزل رهایشی را به آتش کشیده است.
- قوماندان امنیهٔ ولایت پکتیا به آرسانه ها گفته است، در اثر یک انفجار در مربوطات شهر گردیز مقابل عزیزی بانک زمانی رخ داد که مواد انفجاری را در یک دکان در آن محل جاسازی نموده بودند. دراین انفجار چهار فرد ملکی شهید و بیست و پنج تن دیگر به شمول زنان و کودکان زخمی شدند.

۱۵عقرب:

- مسولین محلی ولایت پکتیا گفته اند، شب گذشته ۹ تن در ولسوالی زرمت این ولایت از سوی افراد مسلح ناشناس به قتل رسیده اند. به گفتهٔ ولسوال زرمت، این تعداد افراد در مناطق مختلف این ولسوالی بگونهٔ مرموز کشته شده اند که هویت آنان به درستی روشن نشده است.

د ولایتي شورا د ټاکنو له اعلان سره هم، د درغلیو ناندرې

□ شفیق

په هیواد کې د دریم ځلي لپاره د ولسمشرۍ او ولایتي شورا لپاره ترسرشوې ټاکنې چې لومړی پړاؤ یې دوري د میاشتې په شپاړسمه تر سره شوی وو او دولسمشریزو ټاکنو دوهم پړاؤ ته د تللو لامله یې دوهم پړاؤ په غبرګولي میاشت کې ترسره شو، سختې ناندرۍ را اوچتې کړې او د مقدماتي پایلو څخه تر وروستیو پایلو پورې موده د همدغو ناندریو او بې باوریو لامله (چې یو نوماند دپراخو درغلیو ترسره کېدو دعوی لرله) شپږ میاشتې اوږده شوه خو بالآخره د ملي وحدت حکومت د امریکایي مقاماتو د منځګړیتوب پر بنیاد رامینځته شو. مګر د ولسمشریزو ټاکنو سره په یو مهال د ولایتي شورا د ټاکنو پایله له هغې څخه هم یوه میاشت نوره هم وروسته شوه او چې کله یې پایلې اعلان شوې نو په اړه یې یوځل بیا د ناندریو څپه را اوچته شوه.

دغه وضیعت پداسې حال کې رامینځته کیږي چې له یوې خوا په دریم ځل د پارلماني ټاکنو لپاره له کال څخه کمه موده پاتې ده او باید ورته تیاری ونیول شي خو د ملي وحدت حکومت داعلان لپاره د مذاکراتو د لړۍ پرمهال او بیا د اعلان پرمهال دا څرګنده او پرې اتفاق وشو چې تر څو بریښنایي تذکرې ونه ویشل شي او د ټاکنو په قانون کې لازم بدلونونه رامینځته نشي نو هر ځل ټاکنې به له درغلیو ټکې او سیناریویې ټاکنې اوسي. خو اوس لیدل کیږي چې دغه حقیقت یوځل بیا تر سترګو غورځولی کیږي او پدې بهانه چې ګویا ځینې کړۍ د ټاکنو او شکایتونو د کمیسونونو پرخلاف ددې لپاره منظم تبلیغات کوي څو وکولای شي د خپلې خوښې کسان په کمیسونونو کې وګماري او راتلونکې ټاکنې پر خپلې خوښې تمامې کړي، خو هغه د چا خبره چې (بګیرش که نګیرت) اوس د ټاکنو د کمیسون مشر هم دا لوبه پیل کړه او پرځای ددې چې په ترسره شوو ټاکنو کې د موجودو درغلیو ځواب ووایې لکه چې دولسي او مشرانو جرګو ډېر غړي یې غوښتنه کوي او افغان ولس سره د ټاکنو اهمیت پیدا شي څو په راتلونکې کې خلک په ټاکنو کې ګډون وکړي؛ ځکه د دغو کمیسونونو کړنو او ان تردې چې پدې وروستیو کې د دوی په خپلو منځیو کې د یو بل تورنولو او د ټاکنو څخه د بسوګۍ، واده جوړیدلو او په حقیقت کې د پنځه ملیونه رایو څخه اته ملیونه رایې جوړولو نور د افغان ولس له ټاکنو څخه زړه تور کړی دی او بلکې د بن له توافقاتو راهیسې هر ځل ټاکنو کې قانوني خلاف ورزیو او درغلیو او بې پرېتوب نوره ولسواکي په افغانستان کې بدنامه کړې ده او که اصلاحاتو او د بریښنایي تذکرو له ویش پرته بل ځل ټاکنې ترسره شي، فکر نه کیږي چې داځل لس سلنه خلک هم په ټاکنو کې ګډون وکړي او په حقیقت کې د داسې کارتونو پر بنیاد د ټاکنو تر سره کولو پروسې ته ادامه ورکول (چې د افغان ولس د نږدې دېرش ملیونه نفوس په شتون کې چې له مینځه به یې د دولسو څخه تر پنځلسو ملیونه پورې وګړې د رایو ورکولو اهلیت لري او دوه ویشت ملیونه کارتونه ویشل شویدي او له دې مینځه هم نږدې پنځه ملیونه په بهر کې دي) لدې پرته بله معنا نلري چې واکمن نظام غواړي په ټاکنو کې د خلکو د ګډون سلنه پورته کړي؛ ځکه افغان ولس هر ځل له پنځلسو څخه شلو سلنې زیات ګډون ندی کړی خو چې کله د پنځه ملیونه وګړو ګډون اته ملیونو ته رسول کیږي چې له دې حقیقت څخه پرده پخپله امریکایي رسنیو هم څه وخت مخکې پورته کړه؛ چې دوکتور اشرف غنی د پلویانو د درغلیو اندازه یې تر دوه ملیونو پورې وښوده او د دکتور عبدالله د پلویانو لخوا یې اته یا شپږ لکه ښودلې ده.

مقصد مې د ولسمشرۍ د نوماندانو څخه د یو کلکه غوښتنه او دبل لدې وېرې چې تر سره کړې درغلۍ پرې ثبوت نشي، زړه نازړه یې د بریښنایي تذکرو د ویش اړتیا ومنله او دواړو لوریو توافق پدې وشو چې باید په ټاکنیز نظام کې لازم اصلاحات او په ځانګړې توګه د بریښنایي تذکرو ویش ژرتر ژره ترسره شي څو په راتلونکې کې ټاکنې له داسې ناندریو خوندي پاتې شي نو اوس چې دټاکنو د خپلواک کمیسون لخوا د ولس دغې غوښتې ته پدې نوم ځواب ورکولی کیږي چې ګویا یوشمیر کړۍ په منظمه توګه دا هڅه کوي چې راتلونکې ټاکنې په خپله ګټه تمامې کړي نو دغه بدنام او دافغان ولس د یو ملي پروسې بدناموونکې کمیسون څنګه اخلاقي جرأت ځانته ورکوي چې د خپلو ځانونو د بقاء لپاره داسې ببولالې هم و وایې، پداسې حال کې چې لویه څارنوالي باید دغو کمیسونونو په اړه خپل ملي رسالت تر سره کړي او دوې محاکمې ته وړاندې کړي لکه چې دواړو جرګو دغه موقف نیولې دي.

له ټولو خو عجیبه داده چې د یو کمیسون مشر د پایلو د اعلان سره سم امریکا ته ځي د یو بل پر خلاف د را اوچتو شوو نیوکو او ناندریو سره سره وړاندې لدې چې معلوم شي چې له مینځه یې کوم یو ګرم او د دغه ملي خیانت مرتکب دی او محاکمې ته وړاندې شي، ډېر ژر د محاکمې څخه د خلاصون لپاره په راتلونکې کې هم د ځانونو د ساتلو محفظ او پدې پوستونو پاتې کېدل غواړي.

که حقیقت ته وکتل شي نو د لویدیځې دموکراسۍ څخه د پیروۍ دغه اصل؛ چې د ټاکنو د پروسې لپاره دوه کمیسونونه اوسي چې یو یې ټاکنیز بهیر پر مخ یوسي او بل یې په سر د درغلیو څخه د مخنیوی لپاره د زورندې توري په څېر د شکایتونو د کمیسون په نوم وي لکه چې پایله یې هم دوه سری حکومت (لکه د پخواني یونان د فلاسفه وو د دورې په څېر دوه سره شاهي حکومت) اوسي هیڅکله هم تر هغې د عدالت او بې پرېتوب اصل ته تحقق نشي ورکولی تر څو چې د تقابل او یو د بل په وړاندې د کنترول لرونکې پرځای کمیسون کې داسې خلک ونشي ټاکلی چې داخلي ایمان او له الله جل جلاله څخه وېره لرونکی ضمیر یې کړنې کنټرول کړي، لکه چې داسلام د لومړنۍ دورې (راشده خلافت) واکمنانو له عدالت څخه کار اخستلو او داخلي او ایماني دافع یې د ظلم او خیانت پر وړاندې خنډ واقع کېده.

که چېرې اوس هم د قوم او توکم تناسب نظر کې نېولو او واکمن او اپوزیسیون یا دوه وو متقابلو جهتونو له لیارې کنترول راوستلو پرځای د پرهیزګارۍ، دیانت او امانت ساتنې اصولو ته ژمنو افغانانو څخه راتلونکې کمیسون تشکیل نشي نو همدغسې د قومي او توکمي تناسبونو تر شا د توکم، ژبې او ګوندې تمایلاتو بتانو به پټ ځای نېولی وي چې داسلامي سیاست پرځای د ماکیاولي د مکر، حیلې. فریب او شیطان پرستۍ تګلورې غوره کوي او په ظاهره خو د بې پرې ټاکنو غږ اوچتیږي خو په حقیقت کې دکاسې لاندې د نیم کاسې د ماکیاولي او لوتر کینګ د شیطاني او توکم پرستۍ سیاست درغلۍ رامینځته کوی، چې بیا لکه د افغانستان د ټاکنو او شکایتونو د کمیسونونو په څېر پر یوبل نېوکې کوي او په پایله کې یې ټاکنې د ناندریو ښکار کیږي

عفو عمومی تا ...

در پوهنتون کابل نیز پخش شده بود، افراد پرچمی و از جمله این فرد، مورد نکوهش قرار گرفته بود: ... برادر خانم صبغت الله مجددی از رهبران اخوانی ها...

بیانیهٔ از رادیو کابل بر ضد رهبران جهادی و از جمله حضرت صاحب

کسانی که امروز در محفل نکوداشت از این فرد، صحبت می کردند، اطلاع نداشتند که این مدعی خویشاوندی با حضرت صاحب، در سالهای جهاد از رادیوی رژیم دست نشاندهٔ شوروی در کابل چه حرف های توهین آمیز به آدرس رهبران جهادی و از جمله به نام حضرت صاحب و گیلانی صاحب گفته بود و ما از رادیو در پشاور این حرف های اکادمیسین را شنیدیم:

« این افراد دجال و منافق (مجددی و گیلانی) خون مردم بیچاره را می نوشند و لنگرهای خویش را گرم و بسترهای شان را نرم می سازند... به افراد ساده لوح در بدل بیماری ها، تعویذ می دهند و پول دریافت می کنند ولی خود شان بایک سر دردی عادی به لندن و واشنگتن می روند!

مهمان نوازی در چارسده و خوردن روزه

زمانی که این فرد در کنار افراد دیگر و از بستگان رژیم های کودتایی، در اثر جنگ های داخلی، به پاکستان رفتند و فراموش کردند شعارها و مرده بادهای پاکستان را که در شهر کابل حین مارش ها می گفتند و گلو پاره می کردند و... ولی خان در مصاحبه ای گفته بود: در منزل من در چارسده، در ماه مبارک رمضان او (اکادمسین) مهمان من بود و من گفتم: من روزه دارم و شما می توانید که از باورچی خان (آشپزخانه) غذای مورد نظرتان را فرمایش دهید...

ضرور نیست که ما به کفر و ارتداد این کمونیست ها، دلیل و شاهد بیاوریم. همه افغانها و نزدیکان اینها دیده اند که این افراد هرگز نماز نخوانده و روزه نمی گرفتند و این کار را به مردم ساده و مرتجع نسبت می دادند که از دیالکتیک و جبر تاریخ بی خبر اند و به زودی تحت تاثیر شوروی این پایگاه زحمتکشان و کارگران جهان، عقیده و ایمان مردم از بین می رود و همه در دیکتاتوری پرولتاریا فارغ از قیدوبند مذهب و دین، زندگی خواهند کرد!

نوشته ها و خاطره های رفقا:

در سال های سقوط رژیم دست نشاندهٔ شوروی در کابل، تعدادی از اعضای حزب وطن که قبلاً حزب دموکراتیک خلق نام داشت، خاطره های خویش را چاپ کرده اند که به صورت کتاب و یا نشریه و یا به شکل مصاحبه وجود دارد. این نوشته ها، مصاحبه ها و خاطره ها پرده از روی این افراد (اکادمیسین) برداشته و فرصت طلبی های او را بخصوص در زمان سقوط رژیم نجیب، افشا و رسوا ساخته اند. او خود را یگانه فردی می دانست که زمان استعفای نجیب، نامزد ریاست حزب و ادارهٔ کشور بود!!

فهم اکادمیسن در مصاحبه با بی بی سی!

در زمان ادارهٔ نجیب که تلاش برای مصالحهٔ ملی و نزدیکی با غرب، آغاز و شدت یافته بود، و شوروی وقت، توان حمایت بیشتر را از این رژیم نداشت، اکادمیسین به دستور نجیب، سفری به امریکا داشت و از لندن می گذشت... رادیوی بی.بی.سی مصاحبه ای با او انجام داد. در این مصاحبه از وی پرسیده شد که هرگاه یک شعر نو خود را برای شنوندگان ما بشنوانید، ممنون خواهیم شد. اما اکادمیسین در جواب گفت: شعر تازه ای ندارم و یکی از اشعار خود را می خوانم:

پریزده چې د انقلاب اور و سو خوی او طوفانونه را اوچت شي او...

یعنی به مفهوم: بگذار که انقلاب سرخ کمونیستی همه را آتش بزند و از بیخ و بن برکند... این است فهم و برداشت این آقای اکادمیسین که امروز در ۸۴ سالگی او جشن می گیرند...

بی خبر از اینکه به دستور ادارهٔ کابل برای نزدیکی و آشتی با غرب و امریکا سفرداری و در لندن مصاحبه می کنی و این روز سفر روزهای صلح و آشتی برای ادارهٔ کابل است تا همه مخالفان را به آشتی دعوت دهی اما :

در مصاحبه از انقلاب و خون آتش.... حرف می زنی که اصلاً با سفر تو هماهنگی ندارد... آقای اکادمیسین یا سر اکادمیسین یا ستر اکادمیسین! شعرهای خوب پشتو و دری گفتی و گاهی « د پنجاب له توری خولی نه...» هم سرودی و بعد به درگاه پنجاب به دریوزه رفتی و... امروز هم چه ادعا داری و اسلام شناس و حضرت شناس هستی و...

ما همه، بشمول برگزار کنندگان محفل، به پیشگاه خدا جوابده خواهیم بود!

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

●مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا
از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم –سال سیزدهم – شمارهٔ بیست و هشتم ۱۷ عقرب ۱۳۹۳ ۱۵ محرم الحرام ۱۴۳۶ 8 Nov 2014

په بنگله ديش کې د اسلامپال گوند (جماعت اسلامي) پرخلاف بدې راوهل

☐ زهير

په بنگله ديش کې په ۲۰۱۰ ميلادي کال کې د دغه هيواد د هغه مهال صدراعظمې (حسينه واجد) لخوا د جماعت اسلامي اسلامپال گوند پر خلاف د محاکمې د لړۍ آغازولو وروسته د دغه هيواد د استيناف محکمې درې کسيزه پلاوي د مطيع الرحمن نظامي پر خلاف دايرشوو دوسيو ته د رسيدنې په پايله کې نوموړي ته په څلور تورونو کې د تورونولو وروستۍ پريکړه د اعدام په حکم سره صادر کړه.

په نوموړي باندې په ځانگړې توگه او د بنگله ديش په جماعت اسلامي باندې په عامه توگه نږدې شپاړس ډوله تورونه وخت په وخت لگول شوي دي، چې پدې لړ کې په ۱۹۷۱ ميلادي کال کې د پاکستان څخه د بنگله ديش د خپلواکۍ(؟) لاسته راوړلو لپاره جگړه کې جماعت اسلامي پدې تورن دی چې دوی د پاکستان اسلامي هيواد څخه تجزيه نه منله او د پاکستان تماميت يې غوښتلو؛ پداسې حال کې چې د دې تجزيې اصلي لامل په مغربي پاکستان کې د ذولفقار علي بوټو او په مشرقي کې د شيخ مجيب الرحمن (چې د حسينه واجد پلار وو) هوس پرستۍ وې، چې دواړه سيمې (غربي او شرقي پاکستان) يې د تجزيې په پوله ودرول او پدې لړکې جگړې د زرگونو انسانانو وينې وبهولې او هم يې دغه دواړه سيمې په دوه وو حريفو هيوادونو بدلې کړې، هغه کارچې گټه يې د پاکستان روايتي حريف هندوستان ته ورسيده؛ ځکه نه بنگله ديش دا مهال د پاکستان په څېر سياسي او اقتصادي وضعيت لري، چې د مجيب الرحمن تر سره کړې ضد ته مبرر ورکړای شي؛ ولې چې بنگله ديش که له پاکستان سره يوځای وايې نو د جنوبي آسيا هيوادونو له منځه به يې له ټولو ښکته اقتصادي وضعيت نه لرلی او نه د پاکستان لپاره په گټه شوه؛ ځکه چې د هندوستان وروسته د جنوبي آسيا په هيوادونو کې ډيرنفوس لرونکی سيمه چې ستر بشري قوت لري يې له لاسه ووتله.

خو هغه د چا خبره (بگيرش که نگيرت)، د مجيب الرحمان لور هم، وړاندې لدې چې د بنگله ديش سياسي قوتونو ته د بنگله ديش د هر اړخيزی بدې وضعې په هکله ځواب ووايې چې له پلار وروسته يې خو ځلې لور حسينه واجد او د بل صدر اعظم (ضياء الرحمن) لور (خالده ضياء) هم صدراعظمه شوه او اوس حسينه واجد غواړي د خپل پلار ناسمه کړنه پدې سره پټه کړي چې د جماعت اسلامي گوند په بې معنا تورونو تورن کړي او د هغه ناامنۍ پړه په جماعت اسلامي واچوي چې د دې پلار د صدراعظمۍ لپاره دکانديدکيدو هوس نه پرېښودلو لامله ورسره د بنگله ديش ولس مخ شو؛چې په زرگونو وگړي يې و وژل شو؛ د خلکو کورونه لوټ شو او د جنسي تيري تر بريده پېښې يې له ځان سره ولرلې.

د يو هيواد له ځمکنۍ بشپړتيا او تماميت څخه دفاع خو د تجزيې له مخه بايد د هر وگړي ملي رسالت اوسي، خو خپل واحد هيواد له تجزيې وژغوري؛ که چېرې دا خيانت اوسي نو بيا خو نن په هر يو اسلامي هيواد کې موجودې واکمنۍ د بيلتون غوښتونکو پرخلاف دا دريځ لري، آيا دوې به خاينان گڼلی شو؟!

د مثال په توگه، که افغان ولس همدا اوس د احتمالي تجزيې پرخلاف مبارزه کوي او قربانۍ ورکوي، آيا دوی به خاينان اوسي؟!! خو حقيقت دادی چې د بنگله ديش (مشرقي پاکستان) د سيمې هغه مهال هوس پرسته مجيب الرحمن او دغربي پاکستان څخه د واک هوس راخستي ذوالفقارعلی بوټو د دغه هيواد شيرازه له مينځه يوړه او اوس پر ځای ددې (چې غل وتښتي د مل د تښتي غوښتنه کيږي) او ددې لپاره چې د ښکېلاکگرو قوتونو شرطونه پوره شي (څو له بنگله ديش سره هم د پاګستان په کچه مرستې وکړي) دغه بهرنۍ پروسه پرمخ بېول کيږي، کوم کار چې يو ځل په غربي پاکستان کې هم آيوب خان د خپلې واکمنۍ پرمهال غوښتی وو چې د پاکستان جماعت اسلامي مشر مولانا ابوالاعلی مودودی هم د پانسۍ په تخته ودروي.

د بنگله ديش واکمنان غواړي چې غوږ وگټي خو داسې فکر کيږي چې د غوږ پرځای به سر وبايلي؛ ځکه دا ډول سياسي محاکمې به بنگله ديش د بې ثباتۍ په لور بوځي او پايله به يې د غربي او مشرقي پاکستان د رامنځته کېدو په څېر دوه نوي بنگالونه شي، چې د سيمې دواړه حريفان (هند او پاکستان) ورڅخه خوند اخستلی شي؛ ځکه جماعت اسلامي پدغه هيواد کې پراخه نفوذ لري او د موجوده دولت د دغه سياسي محاکمې پرخلاف بغاوت او اعتراض به د بنگله ديش امنيتي وضع خرابه کړي او ښايي پدغه هيواد کې يو ځل بيا د ۱۹۷۱ م کال په څير تجزيه رامينځته شي.

سفر منشی عمومی ناتو و رئیس ستاد ارتش پاکستان...

و تأکید بر مبارزهٔ مشترک با تروریسم شده است. پس از روی کار آمدن حکومت جدید در کشور این دومین مقام پاکستانی است که به افغانستان سفر نموده است. دیدار راحل در حالی صورت می گیرد که چندی پیش سرتاج عزیز مشاور امنیت ملی آن کشور به افغانستان آمده و با مقامات عالی رتبهٔ کشور پیرامون مسایل امنیت، توسعهٔ اقتصاد و تبادل فرهنگی رایزنی نموده بود.

پاکستان از جمله کشورهای همسایهٔ ما است که متهم به حمایت از تروریسم است. در این اواخر یک نشریهٔ امریکایی در گزارش خود از نقش تخریب کارانهٔ پاکستان پرده برداشته و گفته است که رویکرد نظامی و تروریسم پروری پاکستان فرصت های زیادی را در افغانستان به هدر داده است.

اما در آستانهٔ سفرآقای راحل شریف، رسانه های بین المللی و رسانه های پاکستان اذعان نموده بودند که پاکستان قصد دارد تا فصل جدیدی را در روابط هردو کشور باز کند. رئیس جمهور غنی نیز گفته است که قصد دارد به زودی به پاکستان برود و در مورد ایجاد تفاهم و همکاری های بیشتر بین دو کشور رایزنی نماید. اما عملکرد ۳۰ سالهٔ پاکستان در قبال افغانستان نشان داده است که این کشور اراده برای تقویت همکاری های متقابل نداشته و بیشتر سعی نموده است از مخالفان مسلح حمایت و برضد منافع ملی افغانستان تحرکات خراب‌کارانه داشته باشد.

نامهٔ وارده

عفو عمومی تا نکوداشت؟!

☐ **همنوا – از احمد شاه مینه**

شب (۵ عقرب) محفل بزرگداشت از یک شاعر و نویسندهٔ مشهور زبانهای پشتو و دری با سابقهٔ طولانی خدمت در راه کفر و الحاد و عضویت در کمیته های مرکزی و رهبری حزب دموکراتیک خلق! و مدیر مسؤول جریده کفری «پرچم» در سالهای اخیر رژیم سلطنتی و وزیر رادیو تلویزیون در رژیم خلقی و بعد وزیر سرحدات در رژیم های کودتایی و... از تلویزیون ملی کشور به نشر رسید!

حامدکرزی رئیس جمهور سابق، از افتخارات دموکراسی و حکومت خویش (جمع آمدن همه افغانها) را ذکر می کرد، در حالی که طالبان اصلی و آقای حکمتیار در این جمع نبودند و تا هنوز نیستند! محمد یونس قانونی در زمان ریاست ولسی جرگه با افتخار می گفت که به برکت دموکراسی در کشورما همه افغانها به شمول مجاهدین، کمونیست ها و طالبان، در کنار هم و به خصوص در شورا با هم جمع هستند و دموکراسی را تجربه می کنند!

رهبران تنظیم های جهادی، قبل از پیروزی و خاتمهٔ حلقه ای اخیر رژیم های کودتایی و دست نشاندهٔ شوروی، در پاکستان عفو عمومی را برای کارمندان رژیم دست نشانده، اعلام داشته بودند و این امر باعث سوال ها میان مجاهدین گردیده بود. قاتلان تبهکار دو نیم میلیون شهید جهاد افغانستان، چرا و به حکم کدام اصل شرعی رها و عفو شده اند؟

یکی از رهبران (اقای حکمتیار) این عفو عمومی را پیروی از سنت پیامبر (ص) می دانست که در فتح مکه، کفار قریش را عفو کرده بود!

آیا علمای امت و اعضای شورای علمای افغانستان در مورد کافر و مرتد، فرق و جدایی را قایل نیستند؟

آیا حکم کافر و زندیق یکسان است؟

آیا عفو عمومی مجاهدین، پیروی از سنت پیامبر بود؟

پس چرا میان کارمندان رژیم های کودتایی از رهبران تا ما ماموران عادی، فرق قایل نشدند؟

روزها و هفته ها و ماه ها و سالها گذشت و امروز روزگار کمونیست ها است! کسانی که در رژیم های کودتایی و کمونیستی در اثر اختلافات و تهمت ها محکوم و نادیده گرفته می شدند و قابل احترام نبودند و زمانی نیز در زندان ها به سر می بردند و ... اما امروز از این افراد در فضای دموکراسی به حیث شخصیت های بزرگ و اکادمیسین معروف، تجلیل و نکوداشت به عمل می آید و از رسانه ها نشر می شود و در این محفل نیز افراد ریش دار و برخی از مجاهدین نیز در کنار بقایای رژیم های کمونیستی حضور داشتند و کف می زدند!

بدون شک که فرد مذکور یک شاعر شناخته شده و مطرح در پشتو و دری است اما: «تا خلاصی کریدی د نجونو تنی...» از اشعار اوست که در رژیم های کمونستی به چاپ رسیده است!

رهبری خرابکاری و ترور:

این فرد در زمان وزارت سرحدات، گروپ های خرابکار و تروریست رژیم دست نشاندهٔ شوروی در کابل را برای ترور و خرابکاری به پاکستانی می فرستاد و سبب قتل افغانهای مهاجر می شد!

آیا بم گذاری در مکتب قمرالدین گرهی در نزدیک شهر پشاور و واقع در کوهات رود را مهاجرین و پاکستانی ها فراموش کرده اند؟

کشتار بچه های پاکستانی در یک مکتب و آویزان بودن توته های گوشت این کودکان در درخت های اطراف مکتب را فراموش کرده اند؟

بلی! فرد مذکور نه یک شاعر و ادیب، بلکه سر دسته و رهبر تروریست ها و آدمکشان است!

خویشاوندی دروغین با رهبر جهادی

در مقاله ای که فرزند او نوشته و توسط دختر او در محفل خوانده شد، از جمله آمده است: او با خانوادهٔ حضرت صبغت الله مجددی، پیوند نزدیک داشت و برادر خانم او بود...

در مقاله از پسران حضرت صاحب نیز نام برده شد که در کودکی به منزل شان می رفتیم و آنها از ما می پرسیدند: کلمه را بگو، دعای قنوت را یاد داری؟ و...

در هفته های قبل از کودتای خونین هفت ثور، تبلیغات شدید علیه یکدیگر (خلق و پرچم) رواج داشت و هریک ضمن نشریه های مستقل، افراد یکدیگر را می کوبیدند... در نشریهٔ خلقی ها که ص۷